

Παραμυθένια μου

Ανδρέα Κουκίδη

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ανθήλεια	25	χρόνων
Παππούς	75	
Λουκία	52	
Γιώργος		35
Όλια	30	
Μύρια	28	
Νικόλας	73	
Αγγέλα	50	
Επιστάτης	40	

ΣΚΗΝΙΚΟ

Η πρόσοψη σπιτιού. Μπροστά η αυλή. Στην αυλή ένα δέντρο. Στη σκιά του περνούν όλο τον καιρό τους. Τραπέζι, καρέκλες, αναπαυτικές. Αριστερά πέραςμα, που ξεκινά από τον δρόμο και οδηγεί πίσω στο σπίτι της Λουκίας και στο περιβόλι.

ΣΚΗΝΗ 1

Προτού ανάψουν τα φώτα ακούεται ένα κλασσικό μουσικό κομμάτι.

Με το άναμα των φώτων η Ανθήλεια χορεύει. Έπειτα κάθεται σε μια πολυθρόνα και παίρνει με το ροζ κινητό της τηλέφωνο, μια φανταστική φίλη και μιλά μαζί της, κάνοντας διάφορες παιδικές κινήσεις. Όσο η Ανθήλεια χορεύει και τηλεφωνά, ο Παππούς και ο Νικόλας παίζουν αθόρυβα τάβλι.

ΑΝΘ Γεια σου Ροζαλία μου. Σε πεθύμησα. Τι κάνεις; Είσαι καλά; Κι εγώ καλά είμαι. (σιωπή) Τι; Όχι όχι, αυτό το ξανακουβεντιάσαμε. Όχι όχι μην επιμένεις;. Δεν είμαστε αυτό που λες. Ξέρω πολύ καλά για να σου λέω. Ρώτησα και τον παππού και μου είπε. Κι αυτό μου είπε. Κι αυτό σου λέω. (μικρή σιωπή. Τονίζει τα λόγια της) Δεν είμαστε ούτε πριγκίπισσες ούτε νεράϊδες ούτε χιονάτες ούτε γοργόνες. Όλα αυτά είναι ξωτικά, είναι πλάσματα της φαντασίας. Και υπάρχουνε μόνο στα παραμύθια. Εμείς είμαστε χορεύτριες. Απλές, συνηθισμένες μπαλαρίνες.

ΟΛΙΑ (Έρχεται μαζί με την Μύρια από το δρόμο, για να πάνε πίσω στο σπίτι τους. Κοντοστέκονται. Μιλά στο κινητό της) Σου έχουμε στείλει κύριε τρεις προειδοποιητικές επιστολές και μας αγνόησες. Και μόνο όταν πήρες κλήση να παρουσιαστείς στο δικαστήριο, θυμήθηκες ότι υπάρχουμε.

ΜΥΡΙΑ Άστονε. Δεν χρειάζεται να δίνεις εξηγήσεις.

ΟΛΙ Ο πελάτης μας, μέχρι την ερχόμενη Δευτέρα, θέλει ολόκληρο το ποσό που του χρωστάς. Αν δεν το πληρώσεις, θα πας φυλακή. Να σου δώσω την Μύρια; Αυτά που σου λέω εγώ, θα σου πει και η αδερφή μου. (στη Μύρια) Θέλεις να του μιλήσεις;

ΜΥΡ Τι να του πω; Αυτή είναι η απόφαση μας.

ΟΛΙ Αυτή είναι η απόφαση του γραφείου μας κύριε. Είτε πληρώνεις είτε πας φυλακή. (προχωράνε και πάνε πίσω για το σπίτι τους)

ΝΙΚΟΛΑΣ Τι έχουν πάθει οι εγγονές σου και περνάνε χωρίς να πουν ούτε ένα γεια;

ΠΑΠ Δεν ακούς! Με κάποιον έχουνε διαφορές.

ΝΙΚΟ Εγώ δεν ξέρω κανέναν, με τον οποίο να μην έχουνε διαφορές.

ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ(Έρχεται από το πέρσμα) Αφεντικόοο δεν δουλεύει
 πάλι η μηχανή.
 ΠΑΠΟΥΣΔεν δουλεύει πάλι η μηχανή! (Η Ανθήλεια αφήνει το
 τηλέφωνο και ζωγραφίζει)Την περασμένη βδομάδα φέραμε
 μηχανικό.
 ΝΙΚ Εγώ σας τόπα. Έπρεπε να τηλεφωνήσετε στον εισαγωγέα,
 να στείλουνε άνθρωπο δικό τους.
 ΠΑΠ Βρες το τηλέφωνο της εταιρίας και τηλεφώνησε να έρθουν σήμερα
 Τα δέντρα έχουνε διψάσει.. Πες να στείλουνε άνθρωπο, που να
 ξέρει τη δουλειά του.
 ΕΠΙ Εντάξει αφεντικό.(Φεύγει)
 ΑΝΘ Μπορώ να πάω κι εγώ παππού στο περιβόλι ;
 ΠΑΠ Τι να πας να κάνεις;
 ΑΝΘ Να μαζεύω λεμόνια.
 ΠΑΠ Δεν είναι δουλειά σου να μαζεύεις λεμόνια.
 ΑΝΘ Μ'αρέσει να μαζεύω λεμόνια .
 ΠΑΠ Είναι το κουβεντολόι που σ'αρέσει .
 ΑΝΘ Όχι παππού. Μ'αρέσει να μαζεύω λεμόνια.
 ΠΑΠ Δεν μπορείς εσύ να ανεβαίνεις στη λεμονιά να κόβεις λεμόνια.
 ΑΝΘ Μπορώ παππού.
 ΠΑΠ Δεν μπορείς. Δεν γίνεται.
 ΑΝΘ Γιατί δεν γίνεται;
 ΠΑΠ Γιατί...γιατί θα σε τσιμπήσουν τα αγκάθια της λεμονιάς και...
 θα σκίσεις και τα ρούχα σου.
 ΑΝΘ Θα προσέχω.Σε παρακαλώ παππού.
 ΠΑΠ Όχι είπα.
 ΑΝΘ Βαρέθηκα να κάθομαι εδώ.
 ΠΑΠ Αντι να πλάθεις φανταστικές φίλες και να καμώνεσαι πως τους
 μιλάς στο τηλέφωνο, κάτσε να ζωγραφίζεις.
 ΑΝΘ Προσπαθώ παππού,αλλά τώρα δεν έχω διάθεση..
 ΠΑΠ Φέρε μου να δω τι έφτιαξες.
 ΝΙΚ Αφού θέλει, άσε τη να πάει
 ΠΑΠ Μην επεμβαίνεις εσύ.
 ΝΙΚ Τι θα πάθει; Θα την κλέψουν;
 ΠΑΠ Μην επεμβαίνεις σου λέω. Φέρε μου να δω τι ζωγραφίζεις.
 (Του δείχνει τον πίνακα της) Μπράβο.Είναι πολύ ωραίο. Βλέπεις
 τι μπορείς να κάνεις, όταν δουλεύεις πάνω στο αντικείμενο σου!
 ΝΙΚ Δώσε μου να δω κι εγώ.(Του δείχνει) Τι ωραία χρώματα!
 Σου τ'αγόρασε ο παππούς ;
 ΑΝΘ Εγώ τα έφτιαξα. Ανακάτωσα διάφορα χρώματα κι έφτιαξα τα δικά
 μου.

ΝΙΚ Μπράβο. Είσαι ταλέντο.(Στον παππού) Είναι μεγάλο ταλέντο.

ΠΑΠ Εγώ το λέω από καιρό.
ΝΙΚ Πολύ γαλάζιο όμως έχει ο πίνακας σου.
ΑΝΘ Μ'αρέσει το γαλάζιο. Το γαλάζιο είναι το ωραιότερο χρώμα.
ΠΑΠ Γι αυτό κι ο θεός , έχει ντύσει με γαλάζιο τον ουρανό και τη θάλασσα.
ΑΝΘ Ναι παπού. Έχεις δίκαιο.
ΠΑΠ Άντε πήγαινε να ζωγραφίζεις στο δωμάτιο σου, να μη σε ενοχλούμε και να μην αφαιρείσαι.
ΑΝΘ Δεν έχω διάθεση παππού, σε παρακαλώ.
ΠΑΠ Εντάξει, πήγαινε τότε φύλαξε τα σύνεργα σου . **(Φεύγει)**
ΝΙΚ Γιατί δεν την αφήνεις να πάει στο περιβόλι;
ΠΑΠ Δεν γίνεται κοτζάμ κοπέλλα να ανεβαίνει στα δέντρα και οι εργάτες να γυροφέρνουν από κάτω.
ΝΙΚ Οι εργάτριες ανεβαίνουν
ΠΑΠ Οι εργάτριες φοράνε παντελόνια, γιατί ξέρουνε την πονηριά των εργατών. Αυτηνής...η πονηριά είναι όση και η πονηριά ενός παιδιού εφτά χρονών.
ΝΙΚ Ας φορέσει κι αυτή παντελόνια.
ΠΑΠ Δεν της αρέσει να φοράει παντελόνια.
ΝΙΚ Άμα της εξηγήσεις , θα πειστεί να φορέσει.
ΝΙΚ Δεν θέλω να βάλω την πονηριά στο μυαλό της .
ΝΙΚ Είναι καιρός να αρχίσεις να της λες κάποιες αλήθειες.
ΠΑΠ Πολλές φορές προσπάθησα. Δεν θέλει να καταλάβει. Η αφέλεια και η ανεμελιά της έχουνε μείνει στην ηλικία που είχε τότε που πάθανε το δυστύχημα.
ΝΙΚ Ναι, αλλά δεν θα ζείς με τα βουνά για να την προσέχεις. Κι αν δεν της μάθεις εσύ τον κόσμο, τώρα που σ'έχει, θα τον μάθει από τον ίδιον τον κόσμο, όταν θα σε χάσει. Και ξέρεις πόσο άκαρδος και σκληρός είναι αυτός ο κόσμος
ΠΑΠ Αυτό είναι το μαράζι μου. Ποιος θα την φροντίζει όταν πεθάνω;
ΝΙΚ Αν την αφήσεις έτσι, θα καταλήξει σε ίδρυμα.
ΠΑΠ Εεε είσαι κι εσύ σκληρός και άκαρδος. Η Ανθήλεια να καταλήξει σε ίδρυμα! Γιατί να καταλήξει σε ίδρυμα; Ποιο είναι το πρόβλημα της,, για να μπει σε ίδρυμα;
ΝΙΚ Τώρα τόχεις πει. Παρά τα εικοσιπέντε της χρόνια... έχει τη λογική και τα αισθήματα ενός παιδιού.
ΠΑΠ Μακάρι όλοι να'μασταν σαν την Ανθήλεια.
ΝΙΚ Μα έλα που δεν είμαστε! Μα έλα που ο ένας θα φάει τον άλλον!
(Έρχεται η Αγγέλα από το περιβόλι, κρατώντας μια στάμνα. Φορά μπότες και πλατύ παντελόνι της δουλειάς)

ΑΓΓΕΛΑ Γεια σας. Δεν δουλεύει η μηχανή και ήρθα να πάρω νερό.

ΠΑΠ Πήγαινε μέσα γέμισε το σταμνί σου. (**Βγαίνει η Ανθήλεια από μέσα**)

ΑΝΘ Γεια σου Αγγελίνα μου.

ΑΓΓ Γεια σου Ανθήλεια μου. Γιατί δεν έρχεσαι να μας βοηθάς και να περνάς και την ώρα σου;

ΑΝΘ Θα σκίσω τα ρούχα μου λέει ο παππούς, αν ανεβαίνω στις λεμονιές.

ΑΓΓ Μπορείς να μαζεύεις όσα λεμόνια φτάνεις από κάτω.

ΠΑΠ Καλεσμένη σε είχα κυρία Αγγέλα; (**Η Αγγέλα μπαίνει μέσα**)

ΑΝΘ Άντε παππού σε παρακαλώ.

ΝΙΚ Άστηνε να πάει ρε αδερφέ. Τι θα πάθει επί τέλους ;

ΠΑΠ Δεν σε αφορά εσένα.

ΑΝΘ Άντε παππού. Σε παρακαλώ. Σε παρακαλώ παππού. Τι θέλεις να κάνω για να μ' αφήσεις να πάω;

ΠΑΠ Δεν θέλω τίποτα.

ΑΝΘ Έλα να σου κάνω λίγο μασάζ.

ΠΑΠ (**Σε όλη τη σκηνή παίζει τρυφερά μαζί της**) Δεν θέλω μασαζ.

ΑΝΘ Δεν σε πονά το κεφάλι σου;

ΠΑΠ Δεν με πονά.

ΑΝΘ Καθόλου καθόλου;

ΠΑΠ Καθόλου.

ΑΝΘ Το σβέρκο σου δεν σε πονά;

ΠΑΠ Δεν με πονά.

ΑΝΘ Δεν είναι πιασμένο;

ΠΑΠ Δεν είναι.

ΑΝΘ Το πρωί σ' άκουσα να λες ότι ήτανε πιασμένο.

ΠΑΠ Το πρωί όμως, επειδή δεν είχες συφέρον, δεν με ρώτησες αν ήθελα μασάζ.

ΑΝΘ Κάτι θάκανα παππού και δεν μπρούσα να τ' αφήσω στη μέση.

ΠΑΠ Δεν θυμάμαι νάκανες κάτι σοβαρό.

ΑΝΘ Γιατί δεν μου ζήτησες να σου κάνω;

ΠΑΠ Περίμενα να μου πεις εσύ.

ΑΝΘ Έλα να σου κάνω τώρα.

ΠΑΠ Δεν θέλω τώρα.

ΑΝΘ Τι να κάνω, για να με αφήσεις να πάω; (**Σκέφτεται απεγνωσμένα**)
Να σου κάνω το γατάκι;

ΠΑΠ Όχι.

ΑΝΘ Να σου κάνω το σκυλάκι;

ΠΑΠ Όχι

ΑΝΘ Θα στο κάνω.

ΠΑΠ Όχι είπα.

ΑΝΘ Πρώτα θα σου κάνω το σκυλάκι το γελαστό. (**Το κάνει,**

χοροπηδώντας και γαυγίζοντας) Τώρα θα σου κάνω το σκυλάκι το κλαμένο. **(Το κάνει)** Τώρα θα σου κάνω το σκυλάκι το θυμωμένο. **(Το κάνει.)** Τώρα θα σου κάνω το παραπονιάρικο **(Το κάνει.Βγαίνει η Αγγέλα)** Άντε παππού μου, άσε με σε παρακαλώ να πάω με την κυρία Αγγέλα.

ΠΑΠ Εντάξει. Να πας.

ΑΝΘ Σ' ευχαριστώ παππουλίνο μου, σ' ευχαριστώ πολύ. Έλα να σε κάνω μια αγκαλίτσα.

ΠΑΠ Θα μένεις όμως μαζί με την κυρία Αγγέλα, για να την βοηθάς.

ΑΝΘ Εντάξει παππουλίνο μου.

ΠΑΠ Κυρία Αγγέλα σε καθιστώ υπεύθυνη.

ΑΝΘ **(Πιάνει την Αγγέλα από το χέρι)** Πάμε Αγγελίνα μου. **(Φεύγουν. Η Ανθήλεια χοροπηδώντας)**

ΝΙΚ Τι έχεις πάθει ρε και γέμισαν τα μάτια σου ;

ΠΑΠ Να... αναρωτιέμαι τι θα γίνει όταν πεθάνω!

ΝΙΚ Έλα, μην κάνεις έτσι. Θα τη φροντίζουν η θεία και οι ξαδέλφες της.

ΠΑΠ Αυτές δεν θέλουν να τη δουν ούτε ζωγραφιστή. Και απορώ που το σκέφτηκες.

(Η Λουκία περνά , για να πάει πίσω στο σπίτι της.)

ΛΟΥΚΙΑ Ελπίζω να θυμάσαι για αύριο. Είπες ότι θα πάμε στο κτηματολόγιο να μου τιτλοποιήσεις το σπίτι.

ΠΑΠ Έχομε πρόβλημα. Χάλασε πάλι η μηχανή.

ΛΟΥ Κι αν χάλασε η μηχανή, εσύ θα τη φτιάξεις ;

ΠΑΠ Είναι η τρίτη φορά που χαλά σε ένα μήνα. Αν δεν τη φτιάξουμε, θα ξεραθούνε τα δέντρα.

ΛΟΥ Οι μηχανικοί θα τη φτιάξουνε.

ΠΑΠ Καρτερούμε μηχανικό από την πόλη.

ΛΟΥ Κατάλαβα. Πάλι θα το αναβάλουμε. Θα πεθάνεις και θα είναι στο όνομα σου το σπίτι. Κάθομαι μέσα, από τότε που παντρεύτηκα κι ακόμα να μου το μεταβιβάσεις. Κι αν πεθάνεις, θα μοιραστεί και το σπίτι στα δύο, όπως και το περιβόλι . Ένα μερίδιο οι κόρες μου κι ένα μερίδιο μόνη της η Ανθήλεια.

ΠΑΠ Τάπαμε πολλές φορές αυτά, αλλά δεν θέλεις να καταλάβεις.

ΛΟΥ Τι να καταλάβω;

ΠΑΠ Ότι την περιουσία δεν την μοιράζω στα εγγόνια μου, αλλά στα παιδιά μου. Σε σένα και στον μακαρίτη τον αδερφό σου. Κι από εσένα την παίρνουν οι κόρες σου κι από εκείνον η δική του κόρη.

ΛΟΥ Αφού εκείνος πέθανε, η μοιρασιά θάπρεπε να γίνει στα τρία.

ΠΑΠ Παρόλο που ο νόμος λέει το αντίθετο, αν οι κόρες σου είχανε

ανάγκη, θάκανα αυτό που λες. Μα οι κόρες σου έχουνε δικηγορικό γραφείο με εισοδήματα πολλά. Ενώ της Ανθήλειας το μόνο εισόδημα είναι αυτό που παίρνει από το μερίδιο στην περιουσία.

ΛΟΥΥ Και τι φταίνε οι κόρες μου, αν αυτή δεν κατάφερε να κάνει τίποτα στη ζωή της.

ΝΙΚ Έλεος κόρη μου! Δεν φοβάσαι τον θεό να ξεστομίζεις τέτοια λόγια;

ΛΟΥΥ Την αλήθεια λέω. Και τα λόγια θείε μου τα παίρνει ο άνεμος. Αυτά που μένουν είναι αυτά που κάνουμε. Και καλά κάνεις να αρχίσεις να σκέφτεσαι εκείνα που έχεις κάνει εσύ στους δικούς σου, έτσι που προτίμησαν να φύγουν και να σ'αφήσουνε μόνο.

ΝΙΚ Οι δικοί μου ξενιτεύτηκαν για ένα καλύτερο μέλλον.

ΛΟΥΥ Τα παιδιά σου ναι... ίσως. Για τη γυναίκα σου είναι που δεν το καταλαβαίνω.

ΝΙΚ Αφού ήθελε να ζει με τα παιδιά της, δεν μπορούσα να την εμποδίσω.

ΛΟΥΥ Ήθελε να ζει με τα παιδιά της, ή δεν άντεχε να ζει μαζί σου;

ΝΙΚ Αυτό δεν μπορώ να το ξέρω .

ΛΟΥΥ Αυτό που δεν ξέρεις εσύ, το ξέρει ο κόσμος όλος.

ΝΙΚ Ο κόσμος λέει πολλά. Κι όπως λέει για μένα, λέει και για σένα.

ΛΟΥΥ Και τι λένε για μένα;

ΝΙΚ Τα ίδια που λες, ότι λένε για μένα. Ότι ο άντρας σου ξενιτεύτηκε στα Εμιράτα, με πρόσχημα την απασχόληση, για να γλιτώσει από τη γλώσσα σου.

ΛΟΥΥ Όσα κερδίζει ο άντρας μου εκεί σε τρεις μήνες, εσύ δεν τα έχεις κερδίσει σ'όλη σου τη ζωή, θειούλη μου . (**Φεύγει προς το σπίτι της**)

ΝΙΚ Απορώ ρε, πού βρίσκει όλη αυτή την κακία η κόρη σου!

ΠΑΠ (μικρή σιωπή) Η πιο σημαντική κληρονομιά, που αφήνεις στα παιδιά σου, είναι εκείνη που σπαίρνεις μέσα στην ψυχή τους από νωρίς. Άμα σπαίρνεις εμπιστοσύνη και αγάπη, εμπιστοσύνη και αγάπη θα θερίζουν. Άμα σπαίρνεις δυσπιστία και μίσος, δυσπιστία και μίσος θα θερίζουν. **(μικρή σιωπή)** Δεν έζησες, την πεθερά μου και τη μάνα της, μα τις γνώρισες. Δεν εμπιστεύονταν κανέναν. Ήταν πονηρές, δύσπιστες, καχύποπτες. Έεε λοιπόν αυτή την κατάρα την κληρονόμησε και η μακαρίτσα η γυναίκα μου. Και η γυναίκα μου την άφησε κληρονομιά στην κόρη μου και η κόρη μου στις κόρες της. Μην ενοχλήσαι λοιπόν που σε κακολογούν. Κακολογούν ακόμα κι εμένα που είμαι πατέρας και παππούς τους.

Η Ανθήλεια χορεύει. Η Αγγέλα κάθεται και μπαλώνει. Ο Νικόλας διαβάζει εφημερίδα

- ΑΝΘ (Σταματά το χορό) Ουφφφ κουράστηκα
ΑΓΓ Να χορεύεις τόσο, όσο να μην κουράζεσαι.
ΑΝΘ Έχομε παράσταση σήμερα το βράδι. Και πρέπει να ξέρω καλά τα βήματα μου.
ΑΓΓ Τα ξέρεις αρκετά καλά .((Περνάνε η Μύρια κι η Όλια)
ΑΝΘ Καλημέρα ξαδερφούλες. Τώρα πηγαίνετε στο γραφείο;
ΟΛΙ Το γραφείο δεν περιμένει εμάς ,για ν'ανοίξει. Έχομε υπαλλήλους.
ΑΝΘ Κατέβηκε στην πόλη σήμερα ο παππούς. Τι του παραγγείλατε να σας φέρει;
ΜΥΡ Ο παππούς πήγε στην πόλη για δουλειά. Όχι για να φέρει δώρα.
ΑΝΘ Δώρα! Τι δώρα;
ΟΛΙ Δώρα δεν του παραγγείλες εσύ να σου φέρει;
ΑΝΘ Εγώ ποτέ δεν του παραγγέλλω τίποτα. Μ'αρέσει να μου κάνει έκπληξη Ολιάνθη μου.
ΜΥΡ Και τι έκπληξη περιμένεις να σου κάνει σήμερα;
ΑΝΘ Δεν θέλω ούτε να το σκέφτομαι. Γιατί άμα το σκεφτώ και βγεί αληθινό, τότε δεν θάναι έκπληξη Μυριάνθη μου.
ΜΥΡ Μύρια είναι το όνομα μου. Στόχω πει χίλιες φορές, αλλά επιμένεις να με λές Μυριάνθη.
ΑΝΘ Μ'αρέσει να σε φωνάζω έτσι Μυριάνθη μου.
ΜΥΡ Πάψε σου λέω να με λες Μυριάνθη.
ΑΝΘ Εντάξει καλή μου. Μη θυμώνεις.
ΟΛΙ Είναι καιρός να κόψεις αυτή την κακή συνήθεια .Αν εσύ έχεις τη manía να αλλάζεις ονόματα, εμείς δεν σου φταίμε.
ΑΓΓ Και μένα με λέει Αγγελίνα, ακόμα και Αγγελικούλα πολλές φορές, παρά την ηλικία μου, αλλά δεν με ενοχλεί.
ΜΥΡ Αν δεν σε ενοχλεί εσένα, εμάς μας ενοχλεί. Αν αυτή απέκτησε την κακή συνήθεια να προσθέτει συλλαβές στα ονόματα, ας το κάνει για κείνους που δεν τους ενοχλεί.
ΟΛΙ Όπως πάει, θα αρχίσει να αποκτά κι άλλες κακές συνήθειες. Και ξέρεις γιατί;
ΜΥΡ Γιατί δε βρίσκεται κανένας να της τραβήξει τα λουριά. Ό,τι και να κάνει, ό,τι και να πει είναι τέλειο! Κανένας δεν της λέει τίποτα. Κανένας δεν της κάνει την παραμικρή παρατήρηση. Και πρώτος και χειρότερος ο παππούς. Κι αν με ρωτάς εμένα, ο παππούς είναι που φταίει για το χάλι της. Και ξέρεις γιατί; Διότι δεν της χαλά χατήρι. Το ξέρεις, ότι η δεσποινίς τραβολογούσε τον παππού τρεις φορές στα δικαστήρια;
ΟΛΙ Μάλιστα .Τρεις φορές κατέβασε τον παπού στην πόλη, παρά την

- ηλικία του, για να κάνει η δεσποινίς ένορκη δήλωση και να αλλάξει το όνομα της. Γιατί, αν δεν το ξέρεις, Ανθή είναι το όνομα της. Δεν της άρεσε όμως το Ανθή και ήθελε να το κάνει Ανθήλη.
- ΜΥΡ Πήγανε λοιπόν και κάνανε ένορκη δήλωση κι από Ανθή έγινε Ανθήλη .
- ΟΛΙ Σε ένα μήνα αποφάσισε πάλι να το αλλάξει κι από Ανθήλη έγινε Ανθήλεια.
- ΜΥΡ Στον άλλο μήνα ξαναπήγανε στο δικαστήριο και ζητήσανε... το Ανθήλεια να γίνει Ανθηλειάνα.
- ΟΛΙ Οπότε θύμωσε κι ο πρωτοκολλητής και τους είπε να φύγουν και να μην τους ξαναδεί μπροστά του.
- ΜΥΡ Ε λοιπόν εγώ Ανθή σε λέω και Ανθή θα σε λέω.
- ΟΛΙ Κι εγώ το ίδιο.
- ΜΥΡ Κι εμάς να μας λες με τόνομα μας. Όλια και Μύρια κι όχι Ολιάνθη και Μυριάνθη.
- ΟΛΙ Και το ίδιο να κάνεις και με τα γατιά και τα σκυλιά. Να πάψεις να τους δίνεις και να τους αλλάζεις ονόματα.
- ΜΥΡ Η ψιψίνα είναι ψιψίνα κι όχι ψιψιλιζίνα.Κι ο αζόρ είναι αζόρ κι όχι αζορικούλης.
- ΑΝΘ Το σκυλί μου δεν το λέω αζορικούλη Μύρια μου. Τότη το λέω. Και ξέρεις γιατί; Γιατί δεν μοιάζει ούτε με αγόρι ούτε με κορίτσι. Κι έτσι τόβγαλα τότη.Το τό για το αγόρι και το τη για το κορίτσι.
- ΜΥΡ Καταλαβαίνετε με τι ασχολείται!
- ΝΙΚ Τι σας ενοχλεί αν αλλάζει τα ονόματα των γάτων και των σκύλων;
- ΟΛΙ Μας ενοχλεί η παραξενιά.
- ΜΥΡ Το ξέρεις ότι δίνει ονόματα ακόμα και στα πουλιά και τις πεταλούδες και τα ζουζούνια και τα σαλιγκάρια...
- ΟΛΙ Και στα τριαντάφυλλα και τα γαρίφαλλα και τις γαρδένιες και τα ζουμπούλια. Μ'αυτά ασχολείται. Αυτή είναι η απασχόληση της.
(Μπαίνει ο Γιώργος.Είναι ωραίος. Φορά μαύρα)
- ΓΙΩ Καλημέρα. Αυτό είναι το αγρόκτημα Λεωνίδα;
- ΜΥΡ Αυτό είναι.
- ΓΙΩ Έχουν τηλεφωνήσει ότι χάλασε μια μηχανή δικιά μας.
- ΟΛΙ Λείπει ο παππούς. Θα σας ενημερώσει ο επιστάτης. Καθίστε κύριε...τόνομα σας παρακαλώ...
- ΓΙΩ Φιλίππου. Γιώργος Φιλίππου.
- ΜΥΡ Καθίστε κύριε Φιλίππου.
- ΟΛΙ Δύο μηχανικούς φέραμε, μα δεν κατάφεραν να τη διορθώσουν.
- ΓΙΩ Αυτές οι μηχανές είναι τελευταίας τεχνολογίας.
- ΜΥΡ Μακάρι να τηλεφωνούσαν από την αρχή στην εταιρία σας.

- ΟΛΙ Ο καιρός είναι όψιμος φέτος. Κοντεύει να βγεί ο Οκτώβρης κι ακόμα να βρέξει.Τα δέντρα είναι διψασμένα.

ΑΝΘ (φωναχτά) Το μαύρο χρώμα είναι νεκρό.
 ΜΥΡ Τι λες!
 ΑΝΘ Λέω ότι το μαύρο χρώμα είναι νεκρό.
 ΜΥΡ Και πού κολλάει αυτό;
 ΑΝΘ Το λέω για τον κύριο.
 ΜΥΡ Ο κύριος δεν ζήτησε τη γνώμη σου.
 ΑΝΘ Να πω τη γνώμη μου ;
 ΜΥΡ Πώς του μιλάς έτσι;
 ΑΝΘ Πώς του μιλώ Μυριάνθη μου;
 ΜΥΡ Δεν μιλάμε σε αγνώστους με τόση οικειότητα.
 ΑΝΘ Τι σημαίνει...οικειότητα;
 ΜΥΡ Κι αν σου εξηγήσω, δεν θα καταλάβεις.
 ΟΛΙ Τι να σας κεράσουμε ;
 ΓΙΩ Έναν καφέ παρακαλώ.
 ΟΛΙ Πήγαινε κάνε έναν καφέ για τον κύριο.
 ΑΓΓ Θα πάω εγώ.
 ΟΛΙ Η Ανθή να πάει. Δεν πορεί να κάνει ούτε έναν καφέ;
 ΑΝΘ Μπορώ.
 ΟΛΙ Ξεκίνα λοιπόν.(**Η Ανθήλεια πάει μέσα**)
 ΜΥΡ Δουλεύετε χρόνια σ'αυτή την εταιρία κύριε Φιλίππου;
 ΓΙΩ Ναι.
 ΟΛΙ Κι ο πατέρας μας είναι μηχανικός.Δουλεύει σε μια εργοληπτική εταιρία στο εξωτερικό. Μας λείπει, αλλά αξίζει τον κόπο.Τα λεφτά που παίρνει δεν τα βρίσκει στον τόπο μας.
 ΜΥΡ Εγώ είμαι η Μύρια
 ΟΛΙ Κι εγώ η Όλια.Ο κύριος Νικόλας είναι αδερφός του παππού μας.
 ΜΥΡ Η κυρία Αγγέλα φροντίζει τον παππού και την Ανθή.
 ΟΛΙ Η Ανθή είναι ξαδέρφη μας. Χρειάζεται φροντίδα δυστυχώς.
 ΜΥΡ Οι γονείς της κι ο αδερφός της σκοτώθηκαν σε δυστύχημα.
 Το αυτοκίνητο είχε πέσει σε γκρεμό και πέρασαν δυο μέρες να τους ανακαλύψουν. Η Ανθή είχε κτυπήσει στο κεφάλι, αλλά σώθηκε. Από τότε όμως η συμπεριφορά της δεν έχει αλλάξει.
 Τη βλέπετε, παρά την ηλικία τηςσυμπεριφέρεται σαν παιδί.
 ΟΛΙ Ήταν επτά χρονών, όταν έγινε το κακό. Από τότε ζει στον κόσμο των επτά της χρόνων. Έναν κόσμο φανταστικό, έναν κόσμο παιδικό, παραμυθένιο. Δεν μπορεί να συγκεντρωθεί σε τίποτε ουσιαστικό και καθημερινό. Ούτε και μπορεί να αναλάβει οποιαδήποτε ευθύνη.
 ΜΥΡ Κάνομε όλοι ό,τι μπορούμε, αλλά χωρίς αποτέλεσμα δυστυχώς.

ΑΝΘ (**Βγαίνει κρατώντας τρία φουλάρια. Ένα κόκκινο,ένα πράσινο, ένα κίτρινο κι έναν καθρέφτη. Οι δύο αδερφές δεν μιλούν, για να αφήσουν την Ανθήλεια να εκτεθεί.**) Για να ζωντανέψει το

μαύρο χρώμα, χειιάζεται κάτι ζωντανό, κάτι έντονο. Ένα κόκκινο σαν κι αυτό. Ή ένα πράσινο. Ή ένα κίτρινο. Θα σου βάλω πρώτα αυτό το κόκκινο φουλάρι στην τσέπη.

ΝΙΚ Ανθήλεια...Ανθήλεια..

ΑΝΘ Ναι παππού.

ΝΙΚ Δεν είναι ώρα τώρα.

ΓΙΩ Άστε την.

ΑΝΘ Ευχαριστώ. Σου βάζω λοιπόν αυτό το κόκκινο φουλάρι. Κοιτάξου τώρα στον καθρέφτη και πες μου αν σ'αρέσει.

ΓΙΩ **(Κοιτάζεται)** Καλό είναι.

ΑΝΘ Σ'αρέσει;

ΓΙΩ Μ'αρέσει.

ΑΝΘ Να δοκιμάσουμε και τα άλλα.

ΝΙΚ Ανθήλεια μου....

ΓΙΩ Άστε την...άστε την.

ΑΝΘ Θα βγάλουμε το κόκκινο και θα βάλουμε το πράσινο. Κοίταξε και το πράσινο στον καθρέφτη. Κοίταξε το καλά, να το θυμάσαι.

Και τώρα θα βγάλουμε το πράσινο και θα βάλουμε το κίτρινο.

Κοιτάξου και πάλι στον καθρέφτη. Κοίταξε καλά και το κίτρινο.

Πώς σου φαίνεται;(μικρή σιωπή)Για μένα όλα είναι ωραία, αλλά

σημασία έχει εκείνο που αρέσει σε σένα. Γιατί αν φοράς κάτι που

δεν σ'αρέσει, δεν θα αρέσει ούτε και σε κείνους που θα σε

κοιτούν. Πες μου λοιπόν. Ποιο απο τα τρία σ'αρέσει πιο πολύ;

ΓΙΩ Και τα τρία είναι καλά.

ΑΝΘ Δεν γίνεται. Κάποιο θα ξεχωρίζεις από τα τρία.

ΝΙΚ Ενοχλείς τον κύριο Ανθήλεια μου

ΑΝΘ Ενοχλώ;

ΓΙΩ Όχι όχι.

ΑΝΘ Πες μου λοιπόν. Ποιο απο τα τρία προτιμάς, για να ζωντανέψει το χρώμα που φοράς;

ΓΙΩ Όλα είναι ζωντανά, αλλά προτιμώ να μη φορέσω κανένα.

ΑΝΘ Γιατί;

ΓΙΩ Γιατί η διάθεση μου είναι όπως το χρώμα που φορώ.

ΑΝΘ Η διάθεση σου είναι όπως το χρώμα που φοράς!

ΓΙΩ Ναι.

ΑΝΘ Τι σημαίνει αυτό;

ΜΥΡ Έχει πένθος ο κύριος. Δεν καταλαβαίνεις;

ΑΝΘ Δεν του ταιριάζει το πένθος Μυριάνθη μου.

11

ΝΙΚ Ανθήλεια, ξέχασες τον καφέ που σου παράγγειλαν .

ΑΝΘ Συγγνώμη. Ξεχάστηκα. Να πάω να τονε φτιάξω.

ΓΙΩ Δεν πειράζει. Ξεχάστε τον καφέ. Άλλωστε είμαι βιαστικός.

ΜΥΡ Δεν γίνεται να φύγετε, χωρίς να πιείτε έναν καφέ.

ΟΛΙ Θα τον πιείτε στο σπίτι μας, που είναι και πιο εύκολο.
ΜΥΡ Σε δυο λεπτά θάναι έτοιμος. Εγώ θα τονε φτιάξω .
ΟΛΙ Περάστε...περάστε...(Τον οδηγούν έξω)
ΝΙΚ Πρώτη φορά τις βλέπω τόσο πρόθυμες.
ΑΓΓ Είναι ωραίος ο κύριος.
ΝΙΚ Αυτές πλούσιους είναι που κυνηγούν, όχι ωραίους.
ΑΓΓ Αν είναι πλούσιος σε χρήμα δεν φαίνεται. Εκείνο που φαντάζει είναι τα πλούτη που του έχει χαρίσει η φύση.

ΣΚΗΝΗ 3

Ο παππούς γράφει και η Ανθήλεια διαβάξει ένα παραμύθι.

ΠΑΠ Τι έχεις; Σε ρωτώ. Τι έχεις; Τι έχεις αγάπη μου;
ΑΝΘ Τίποτα.
ΠΑΠ Δεν με γελάς εμένα. Κάνεις πως διαβάζεις, μα τα μάτια σου δεν κοιτάνε στο βιβλίο.
ΑΝΘ Δεν έχω τίποτα σου λέω.
ΠΑΠ Μήπως δεν σ'άρεσε το δώρο που σου έφερα ;
ΑΝΘ Όχι όχι όχι...
ΠΑΠ Τότε;
ΑΝΘ (**Κλαίει**) Οι ξάδελφες μου...οι ξάδελφες μου...
ΠΑΠ Τι σου έχουν κάνει οι ξάδελφες σου;
ΑΝΘ Οι ξάδελφες μου...οι ξάδελφες μου...
ΠΑΠ Σταμάτα να κλαίς και πες μου τι σου έχουν κάνει οι ξάδελφες σου.
ΑΝΘ Αγαπάνε τη φίλη μου πιο πολύ από μένα.
ΠΑΠ Ποια φίλη σου;
ΑΝΘ Τη φίλη μου την Άννα
ΠΑΠ Κι από πού το συμπεραίνεις ότι οι ξάδελφες σου αγαπούν την Άννα πιο πολύ από σένα;
ΑΝΘ Εκείνη την καλούν συχνά στο σπίτι τους, ενώ εμένα δεν με καλούν ποτέ, παρόλο που καθόμαστε εδώ δίπλα τους.
ΠΑΠ Μπορεί να ταιριάζουν καλύτερα με κείνην, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν σ'αγαπούν.
ΑΝΘ Δεν είπα ότι δεν μ'αγαπούν. Είπα ότι αγαπούν τη φίλη μου πιο πολύ από μένα.

12

ΠΑΠ Μα αυτό αγάπη μου είναι πολύ συνηθισμένο. Κάποιοι αγαπούν κάποιους πιο πολύ από κάποιους άλλους. Όπως κι εσένα κάποιος σ'αγαπούν πιο πολύ από κάποιες άλλες. Ξέρω κάποιον μάλιστα που σ'αγαπά πιο πολύ από όλους και απ'όλα. Που σε λατρεύει.

Που προσεύχεται για εσένα σε εσένα,σαν νάσαι συ το εικόνισμα του. Έλα πες μου. Θα σ'άρεσε να κλαίει η φίλη σου η Άννα, επειδή σ'αγαπώ πιο πολύ εκείνη; Σε ρωτώ. Πες μου.

ΑΝΘ Όχι.

ΠΑΠ Τότε γιατί κλαίς και μαραζώννεις, επειδή κάποιες αγαπούν τη φίλη σου περισσότερο από σένα; Έλα έδω κοντά μου. Έλα...έλα.

ΑΝΘ Παππού σε παρακαλώ...

ΠΑΠ **(της τραγουδά)** Έλα μου...έλα μου...έλα μου κοπέλα μου...

ΑΝΘ Παππού ξέρω ότι μ'αγαπάς. Δεν χρειάζεται να μου το λες και να μου το δείχνεις.

ΠΑΠ Αν δεν σου το πω, πώς θα καταλάβεις ότι σ'αγαπώ;

ΑΝΘ Το νιώθω.

ΠΑΠ Μα έλα που μ'αρέσει να στο λέω και να στο δείχνω!

ΑΝΘ Δεν είμαι μωρό παππού. Σε παρακαλώ.

ΠΑΠ Έλα δωσ' μου ένα φιλί. Ένα ένα μικρό μικρό φιλάκι.

(Τη φιλά.Της τραγουδά.) Τι ωραία που είναι η αγάπη μου η χαϊδεμένη από τη μάνα της και του αδερφού της τα φιλιά.

ΑΝΘ όχι πάλι παππού...

ΠΑΠ Κανείς δεν ήξερε πως είναι τόσο ωραία... κανεις δεν ήξερε πως είναι τόσο ωραία.....

ΑΝΘ Κάθε φορά σου κολλάει και κάτι παππού. Πριν λιγο καιρό, αντί να με λες με τόνομα μου μ'έλεγες παραμυθένια.

ΠΑΠ Μα είσαι η παραμυθένια μου.

ΑΝΘ Τώρα όλη μέρα μού τραγουδάς...τι ωραία που είναι η αγάπη μου και τι ωραία που είναι η αγάπη μου...

ΠΑΠ Μα αφού είσαι ωραία αγάπη μου!

ΑΝΘ Εντάξει παππού. Το ξέρω, αλλά πόσες φορές να τ'ακούω !

ΠΑΠ Τι ωραία που είναι η αγάπη μου, η χαϊδεμένη από τη μάνα της και του αδερφού της τα φιλιά...

ΑΝΘ Παππού, λυπάμαι.

ΠΑΠ Γιατί αγάπη μου;

ΑΝΘ Γιατί ούτε μάνα έχω να με χαϊδεύει, ούτε αδερφό να με φιλά.

ΠΑΠ Εγώ είμαι και μάνα κι αδερφός και πατέρας σου αγάπη μου.

ΑΝΘ Λυπάμαι που στο είπα παππού.

ΠΑΠ Καλά έκανες και τόπες . Δεν θα στο ξαναπώ.

ΑΝΘ Δεν είπα να μην το ξαναπείς. Μόνο να μην το λες τόσο συχνά.

ΠΑΠ Εντάξει.Θα σου λέω τραγούδια, που να μη λυπάσαι. Μέχρι να μεγαλώσεις, μέχρι να ασπρίσουν τα μαλλιά σου σαν τα δικά μου, θα σου λέω τραγούδια της χαράς.**(τραγουδά)** Ένοια μου, ένοια μου, ένοια μου... παραμυθένια μου...ένοια μου...

ΑΝΘ **(μικρή σιωπή.Με δισταγμό)** Δεν γίνεται παππού.

ΠΑΠ Τι δεν γίνεται;

ΑΝΘ Αυτό που είπες τώρα.

ΠΑΠ Ποιο απ'όλα ;

ΑΝΘ Δεν θέλω να σου π.ω.

ΠΑΠ Μήπως σκέφτηκες, ότι μέχρι να μεγαλώσεις και να ασπρίσουν τα μαλλιά σου, εγώ θάχω πεθάνει; Γιατί δεν απαντάς; Το ξέρω ότι θα πεθάνω. Και είμαι έτοιμος .

ΑΝΘ Δεν φοβάσαι ;

ΠΑΠ Όχι. Φεύγω χωρίς παράπονο. Ο Θεός, που μούδωκε τα βάσανα, με αντάμειψε και με τα πιο πλούσια δώρα.Και το καλύτερο δώρο που μούδωκε είσαι εσύ παραμυθένια μου. Δεν θέλω τίποτε άλλο.

ΑΝΘ Τίποτα παππού;(μικρή σιωπή) Τίποτα τίποτα;

ΠΑΠ Ένα μόνο θέλω. Θέλω...να είναι το χέρι σου που να κρατάει το δικό μου, στο τελευταίο μου κατεβόδιο.(μπαίνουν ο Γιώργος κι ο επιστάτης) Έλα πες μας κύριε Γιώργο. Τι έγινε;

ΓΙΩ Χρειάζεται γενική επισκευή η μηχανή . Έχουνε φθαρεί τα κύλινδρα .

ΠΑΠ Γιατί να φθαρούν τα κύλινδρα;

ΓΙΩ Χάλασε η στρόφιγκα που ρυθμίζει τη ροή νερού στο σύστημα ψύξης και η μηχανή δούλευε κρύα.

ΠΑΠ Κι από πότε γίνεται αυτό;

ΓΙΩ Για να πάθει αυτή τη ζημιά ,θάναι μέρες που δουλεύει έτσι.

ΠΑΠ Μας καλύπτει η εγγύηση από το εργοστάσιο;

ΓΙΩ Δυστυχώς όχι. Η στρόφιγκα δεν είναι εξάρτημα της μηχανής. Εσείς την εγκαταστήσατε κι εσείς έπρεπε να τη συντηρείτε.

ΠΑΠ (Στον επιστάτη) Τι κάνατε κύριε; Πού είχατε το μυαλό σας;

ΕΠΙ Όταν εγκαταστήσανε τη μηχανή, ήταν άλλος ο επιστάτης.

ΠΑΠ (σιωπή) Τι γίνεται τώρα κύριε Γιώργο;

ΓΙΩ Η μηχανή πρέπει να πάει στο συνεργείο.

ΣΚΗΝΗ 4

ΛΟΥ Είναι δίκαιο να κληρονομήσει αυτό το σπίτι η Ανθήλεια; Τι να το κάνει, αφού είναι ανίκανη να παντρευτεί, να κάνει παιδιά, να κάνει οικογένεια; Μία από σας θάπρεπε να το πάρει. Η μία να μένει πίσω στο σπίτι μας και η άλλη εδώ.Να ζείτε δίπλα η μια στην άλλη

ΟΛΙ Τι τα λες σε μάς; Πες τα στον παππού.

14

ΛΟΥ Εμένα δεν μ'ακούει καθόλου πια..Εσείς όμως, που κρατά ακόμα κάποια επαφή μαζί σας, μπορείτε να τον καταφέρετε.

ΜΥΡ Ο παππούς μόνο εκείνην ακούει και μόνο εκείνην κοιτά.

ΛΟΥ Στο χέρι σας είναι να τον κάνετε να κοιτάξει κι εσάς.

ΟΛΙ Με ποιον τρόπο;

ΛΟΥ Τόσα σχολεία τελειώσατε, Εσείς να βρήτε τον τρόπο.. Γιατί εσείς θα χάσετε, αν δεν τον βρήτε. Ένα μόνο θα σας πω. Ένα σπίτι σαν κι αυτό είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να τραβήξει την προσοχή ενός υποψήφιου γαμπρού. Θα αφήσετε αυτό το σπίτι, να σας το πάρει η Ανθή; Κι αν το πάρει, κάποιο σαϊνι, κάποιος επιτήδειος θα βρεθεί να της το φάει.

ΑΝΘ (**Βγαίνει από μέσα**) Καλημέρα θεία Λουκία.

ΛΟΥ Καλημέρα. Ήσουν μόνη μέσα;

ΑΝΘ Είναι κι ο παππούς.

ΛΟΥ Τι κάνει;

ΑΝΘ Μόλις μπήκε στο μπάνιο.

ΛΟΥ Τώρα ξυπνήσατε;

ΑΝΘ Πριν απο λίγο. Καλημέρα Ολιάνθη μου, καλημέρα Μυριάνθη μου. Μπορεί μια από σας να με βοηθήσει παρακαλώ;

ΜΥΡ Τι βοήθεια θέλεις;

ΛΟΥ Πάω εγώ και σκεφτείτε καλά αυτά που έχω πει. **(Φεύγει πίσω)**

ΟΛΙ Λέγε τι θέλεις.

ΑΝΘ Από την ώρα που ξύπνησα προσπαθώ να χτενίσω τα μαλλιά μου, μα δεν τα καταφέρνω.

ΜΥΡ Ποια είναι η δυσκολία;

ΑΝΘ Θέλω να τα κάνω κότσο.

ΟΛΙ Μην τα κάνεις κότσο. Χτένισε τα ίσια.

ΑΝΘ Δεν γίνεται. Έχομε γιορτή σήμερα το βράδι στη σχολή μπαλέτου και θα χορέψουμε. Και δεν μπορείς να χορεύεις με ίσια μαλλιά.

ΜΥΡ Και θα χτενίσεις τα μαλλιά σου απο το πρωί;

ΑΝΘ Δεν πρέπει;

ΟΛΙ Εσύ τι λες;

ΑΝΘ Δεν ξέρω.

ΜΥΡ Θα κάθεσαι όλη μέρα σαν άγαλμα, για να προσέχεις τα μαλλιά σου να μη χαλάσουν; **(Μπαίνει ο Επιστάτης)**

ΕΠΙ Καλημέρα. Ξύπνησε το αφεντικό;

ΟΛΙ Τι τον θέλεις;

ΕΠΙ Μας τέλειωσαν τα κιβώτια για τα λεμόνια και η αποθήκη είναι κλειδωμένη.

ΜΥΡ **(Στην Ανθήλεια)** Πήγαινε φέρε το κλειδί.

ΑΝΘ Δεν ξέρω πού είναι.

15

ΟΛΙ Το παράξενο θα ήταν αν ήξερες.

ΜΥΡ Ρώτησε τον παππού να σου πει .

ΑΝΘ Ο παππούς δεν θέλει να τον ενοχλούμε, όταν είναι στο μπάνιο.

ΟΛΙ Κάτσε να τον περιμένεις να τελειώσει. Πάμε εμείς. **(Φεύγουν)**

ΕΠΙ **(Κοιτάζει γύρω αν είναι κανείς. Την πλησιάζει. Της τσιμπά τα μάγουλα)** Τι όμορφο κορίτσι είσαι εσύ!

ΑΝΘ Σ' ευχαριστώ.
 ΕΠΙ Τι όμορφα που είναι τα μάτια σου.
 ΑΝΘ Όχι όχι...μη μου το λες αυτό.
 ΕΠΙ Γιατί;
 ΑΝΘ Γιατί αυτό μου το λένε όλοι.
 ΕΠΙ Τι θάθελες να σου πω εγώ, που δεν σου λένε οι άλλοι;
 ΑΝΘ Δεν το σκέφτηκα.
 ΕΠΙ Αν σου πω αυτό που θέλω, μπορεί να παρεξηγηθώ.
 ΑΝΘ Γιατί να παρεξηγηθείς;
 ΕΠΙ Μπορεί να νομίσεις ότι κάτι θέλω από σένα;
 ΑΝΘ Τι να θέλεις από μένα;
 ΕΠΙ Ό,τι θέλει ένας άντρας από μια ωραία γυναίκα.
 ΑΝΘ Τι θέλει ;
 ΕΠΙ Λίγη σημασία.
 ΑΝΘ Είναι κακό πράμα η σημασία;
 ΕΠΙ Όχι.
 ΑΝΘ Τότε γιατί να παρεξηγηθείς;
 ΕΠΙ (μικρή σιωπή) Ένα όμορφο κορίτσι σαν κι εσένα δεν γίνεται να μην έχει ένα φιλαράκο.
 ΑΝΘ Έχω.
 ΕΠΙ Έχεις;
 ΑΝΘ Έχω έντεκα φίλους και φίλες. Και ξέρεις πώς γίναμε φίλοι;
 Με ένα καλημέρα. Τους είπα καλημέρα και μου είπαν καλημέρα και γίναμε φίλοι. Τόσο απλά. Δεν είναι θαύμα να πιάνεις φιλίες με ένα καλημέρα!
 ΕΠΙ Άλλο είναι οι φίλοι οι πολλοί κι άλλο ο ένας, ο μοναδικός.
 Αυτός που ξεχωρίζεις από τους άλλους. Αυτός που τα μοιράζεσαι μαζί του όλα.
 ΑΝΘ Έχω τέτοιο φίλο.
 ΕΠΙ Ποιος είναι, αν δεν είμαι αδιάκριτος;
 ΑΝΘ Ο παππούς μου.
 ΕΠΙ Δεν μπορείς να τα μοιράζεσαι όλα με τον παπού σου.
 ΑΝΘ Μπορώ.
 ΕΠΙ Είναι κάτι, που δεν μπορεί να σου το δώσει ο παπούς σου.
 ΑΝΘ Ποιο είναι αυτό;

16

ΕΠΙ Μια χαρά. Μια απόλαυση. Μια ηδονή πρωτόγνωρη.
 ΑΝΘ Τι σημαίνει πρωτόγνωρη;
 ΕΠΙ Όχι πρωτόγνωρη. Πρωτόγνωρη.
 ΑΝΘ Και τι σημαίνει;
 ΕΠΙ Κάτι που πρώτη φορά γνωρίζεις;
 ΑΝΘ Και γιατί δεν μπορεί να μου το δώσει ο παππούς μου;
 ΕΠΙ Γιατί...γιατί είναι...είναι...παππούς .

- ΑΝΘ Μου τα δίνει όλα ο παππούς.
 ΕΠΙ Αυτή τη χαρά, μόνο ένας νέος μπορεί να σου τη δώσει.
 ΑΝΘ Ποιος νέος;
 ΕΠΙ Αυτός που θα διαλέξεις εσύ .
 ΑΝΘ Και πού θα τον βρώ;
 ΕΠΙ Όταν τον δεις θα τον καταλάβεις.
 ΑΝΘ Από πού θα τον καταλάβω.
 ΕΠΙ Πρώτα πρώτα από το ενδιαφέρον του για σένα.
 ΑΝΘ Δεν καταλαβαίνω.
 ΕΠΙ Για να καταλάβεις πρέπει να τον αφήσεις να σε πλησιάσει.
(Έρχεται από πίσω η Αγγέλα)
 ΑΓΓ Κάθονται οι εργάτες. Δεν έχουν κιβώτια να γεμίσουν.Τι κάνεις τόση ώρα;
 ΕΠΙ Περιμένω το αφεντικό.
 ΑΓΓ Τι τον περιμένεις;
 ΕΠΙ Να μου δώσει το κλειδί .
 ΑΓΓ Γιατί δεν πας να το πάρεις;
 ΕΠΙ Δεν ξέρω πού είναι.
 ΑΓΓ **(Κάνει το σταυρό της και μπαίνει μέσα)**
 ΕΠΙ Σκέψου αυτά που σου είπα. Και...να μείνουμε μεταξύ μας.
 ΑΝΘ Δηλαδή;
 ΕΠΙ Αυτά που λένε δυο φίλοι μεταξύ τους δεν είναι σωστό να τα μοιράζονται με άλλους.**(μικρή σιωπή)** Θα τα ξαναπούμε. Μια άλλη ώρα, μια άλλη μέρα...ίσως κάπου αλλού, που να μπορούμε να μιλάμε πιο άνετα, χωρίς να μας ενοχλεί κανείς. Βγαίνεις με φίλους κάπου κάπου;
 ΑΝΘ Βγαίνω.
 ΕΠΙ Έρχονται και σε παίρνουν ή πας και τους βρίσκεις;
 ΑΝΘ Εξαρτάται.
 ΕΠΙ Μια μέρα να το σκάσεις από τους φίλους σου και να...
 ΑΓΓ **(Βγαίνει από μέσα)**Ακόμα είσαι εδώ;
 ΕΠΙ Περιμένω.
 ΑΓΓ Τι περιμένεις;
 ΕΠΙ Το κλειδί.

17

- ΑΓΓ Το φέρνω εγώ το κλειδί. Ξεκίνα. **(Φεύγουν)**
 ΑΝΘ **(Δεν έχει τι να κάνει. Παίρνει έναν καθρέφτη και κοιτάζει. Φτιάχνει λίγο τα μαλλιά της. Αρχίζει να χορεύει ελαφρά. Πιάνει δυο κούκλες, αγόρι και κορίτσι και παίζει παντομίμα.)**
 Αγόρι Γιατί είσαι λυπημένη ;
 Κορίτσι Δεν είμαι λυπημένη . **(Ο Γιώργος έρχεται από το δρόμο. Στέκει και την παρακολουθεί.)**
 Αγόρι Όσο και να θέλεις δεν μπορείς να το κρύψεις.Το διαβάζω

στα μάτια σου. Πες μου. Τι σε βασανίζει; Μίλα μου. Ίσως μπορέσω να σε βοηθήσω.

Κορίτσι Δεν έχω τι να κάνω. Δεν ξέρω τι να κάνω. Είμαι...είμαι μόνη μου.

Αγόρι Δεν είσαι μόνη σου. Έχεις τον παππού, έχεις τις εξάδερφες, τη θεία σου, έχεις τόσους φίλους...

Κορίτσι Το ξέρω,αλλά...θέλω...θέλω..

Αγόρι Τι θέλεις;

Κορίτσι Θέλω...ένα χέρι να κρατάει το δικό μου και να μην τ'αφήνει ποτέ.

Αγόρι Ούτε μέρα ούτε νύχτα;

Κορίτσι Ούτε μέρα ούτε νύχτα.

Αγόρι Πάρε το χέρι μου

Κορίτσι Και θα κρατάει το χέρι μου για πάντα;

Αγόρι Ναι.

Κορίτσι Κι όταν δουλεύεις, κι όταν ξεκουράζεσαι κι όταν κοιμάσαι;

Αγόρι Ναι.Για πάντα, μέχρι το τελευταίο κατεβόδιο.

Κορίτσι Δεν το πιστεύω.

Αγόρι Τι να κάνω για να πιστέψεις ;

Κορίτσι Πάρε το χέρι μου και θα καταλάβω.

Αγόρι Να πάρω το χέρι σου;

Κορίτσι Ναι. Έλα, πάρε το χέρι μου.

Αγόρι **(Απλώνει το χέρι του)**

ΓΙΩ Καλημέρα.

ΑΝΘ **(ξαφνιάζεται)**Καλημέρα.

ΓΙΩ Ο κύριος Λεωνίδας είναι μέσα;

ΑΝΘ Ναι είναι μέσα ο παππούς.

ΓΙΩ Τον φωνάζετε παρακαλώ.

ΑΝΘ Παππού...παππού...**(Βγαίνει ο Παππούς)**

ΠΑΠ Καλημέρα κύριε Γιώργο.

ΓΙΩ Καλημέρα.Φέραμε τη μηχανή. Έφερα δυο εργάτες,αλλά θα χρειαστούμε ακόμα δυο-τρεις για να την κατεβάσουμε.

ΠΑΠ Θα το φροντίσουμε.

18

ΣΚΗΝΗ 5

Ακούεται ένα γνωστό τραγούδι.Η Ανθήλεια παίζει κουτσό. Ο παπούς και ο Νικόλας παίζουν τάβλι. Μπορεί να καπνίζουν και ναργιλέ.

ΛΟΥ (Έρχεται απ'έξω, κρατώντας δύο τσάντες και πάει στο σπίτι της) Καλημέρα. Τέτοια ζωή θα τη ζήλευαν ακόμα κι οι αγάδες.

ΝΙΚ Μακάρι να φτάσεις στην ηλικία μας και να ζεις κι εσύ σαν κι εμάς.

ΛΟΥ Να παίζω τάβλι απ'τα χαράματα μέχρι το σούρουπο;

ΝΙΚ Να κάνεις αυτό που σ'αρέσει.

ΛΟΥ Μα έλα που εμένα μ'αρέσει να δουλεύω!

ΝΙΚ Άμα σ'αρέσει να δουλεύεις, ακόμα καλύτερα. Περνάς ωραία, αφήνοντας και έργο πίσω σου.
 ΛΟΥ Μη με δουλεύεις θείε μου. **(Η Ανθήλεια παίζει με δυο κούκλες)**
 ΝΙΚ Είσαι συ γυναίκα για δούλεμα; Εσύ καλιγώνεις ψύλλο.
 ΛΟΥ Άστα αυτά. Απόψε θα μας κάνεις την τιμή;
 ΝΙΚ Μετά χαράς.
 ΠΑΠ Σε παρακαλώ βρες τον επιστάτη και πες του ότι τονε θέλω.
 ΛΟΥ Αν τον έβρω, θα του πω.**(Φεύγει)**
 ΝΙΚ Απορώ γιατί με καλεί κι εμένα στο τραπέζι .
 ΠΑΠ Θέλει να καμουφλάρει το προξενιό.
 ΝΙΚ Ποιο προξενιό;
 ΠΑΠ Γιατί γίνεται το αποψινό τραπέζι;
 ΝΙΚ Επειδή τέλειωσε η συγκομιδή .
 ΠΑΠ Αυτό είναι η αφορμή.Το τραπέζι γίνεται για τον υποψήφιο γαμπρό.
 ΝΙΚ Μα αυτός ακόμα πενθεί τη γυναίκα και το παιδί του.
 ΠΑΠ Πάνε τρία χρόνια που πέθαναν.Κι η κόρη μου υπολογίζει ότι το πένθος πάει να τελειώσει και πρέπει να προλάβει.
 ΝΙΚ Τι να προλάβει και γιατί να προλάβει;Εχουνε μόρφωση, έχουνε πλούτη, έχουνε φήμη.Μπορούν ακόμα να περιμένουν .
 ΠΑΠ Νομίζω ότι είναι και η αυτή τσιμπημένη μαζί του.
 ΝΙΚ Μη μου πεις ότι τον θέλει για τον εαυτό της.
 ΠΑΠ Όχι όχι, ούτε καν περνά από τη σκέψη της . Για τις κόρες της τον θέλει.
 ΝΙΚ Για ποιαν από τις δυο;
 ΠΑΠ Γι αυτήν που θα τσιμπήσει.
 ΝΙΚ Κι αν τσιμπήσουνε κι οι δυο;
 ΠΑΠ Τριανταρίσανε και δεν αγάπησαν κανέναν.Λες να αγαπήσουν τώρα κι οι δυο τον ίδιον !
 ΝΙΚ Ο διάολος έχει πολλά ποδάρια.**(μικρή σιωπή)**Τι τον κάνει ρε τόσο γοητευτικό κι έχουνε τρελλαθεί μαζί του;
 ΠΑΠ Τα βάσανα του.
 ΝΙΚ Δεν το καταλαβαίνω.

19

ΠΑΠ Τα βάσανα είναι που κάνουν τον άνθρωπο να ξεχωρίζει.
 ΝΙΚ **(Σηκώνει τα χέρια ψηλά)**Γιατί θεέ μου, δεν μούδωκες και μένα βάσανα στα νειάτα μου;
 ΠΑΠ Μας δίνει τώρα στα γεράματα, μα είναι μάταιο πια. Όσα και να μας δώσει, το πουλάκι πέταξε.
 ΝΙΚ Κούρνιασε θες να πεις.**(γελάνε)**
 ΑΝΘ Παππού. Τι σημαίνει γοητευτικός;
 ΠΑΠ Θα σου εξηγήσω αργότερα.
 ΝΙΚ Γοητευτικός είναι εκείνος που αρέσει στις γυναίκες.
 ΑΝΘ Και τι έχει για να αρέσει στις γυναίκες;

ΝΙΚ Μόνο οι γυναίκες ξέρουν.
ΑΝΘ Τότε πώς ξέρεις εσύ ότι είναι γοητευτικός;
ΠΑΠ Άρπα την.
ΝΙΚ Το καταλαβαίνω από τον τρόπο που τον κοιτάζουν οι γυναίκες.
ΑΝΘ Ποιες γυναίκες είδες να τον κοιτάζουν;
ΠΑΠ Μη μπείτε σε λεπτομέρειες. Σε παρακαλώ ρε Νικόλα.
ΑΝΘ Ο επιστάτης παππού είναι γοητευτικός;
ΠΑΠ Γιατί ρωτάς ;
ΑΝΘ Τώρα που θάρθει ξέρετε τι θα κάνει; Θα μου τσιμπήσει τα μάγουλα και θα μου πεί...τι όμορφο κορίτσι είσαι συ.
ΠΑΠ Και πού το ξέρεις ;
ΑΝΘ Μου το ξανάπε.
ΠΑΠ Πότε στο ξανάπε;
ΑΝΘ Ήτανε μια μέρα πού ήρθε να πάρει το κειδί της αποθήκης.
ΠΑΠ Ήσουνα μόνη εδώ;
ΑΝΘ Ναι.
ΠΑΠ Σου είπε και τίποτ'άλλο;
ΑΝΘ Μου είπε διάφορα, αλλά δεν κατάλαβα τι ήθελε να πει.
ΠΑΠ Σ'αρέσανε αυτά που σου είπε;
ΑΝΘ Όχι.
ΠΑΠ Τότε δεν είναι γοητευτικός. Και μη δίνεις σημασία. Είπαμε ότι θα τα κουβεντιάσουμε μια μέρα σε βάθος όλα αυτά...
ΑΝΘ Ποια όλα αυτά;
ΠΑΠ Θα τα πούμε όταν θάμαστε μόνοι .
ΑΝΘ Γιατί νάμαστε μόνοι ;
ΠΑΠ Γιατί...γιατί...θα σου εξηγήσω όταν έρθει η ώρα
ΝΙΚ Άν έρθει εκείνη η ώρα, εμένα να μου τρυπήσεις τη μύτη.
(Έρχονται από το σπίτι τους η Μύρια και η Όλια)
ΜΥΡ Μήπως χρειάζεστε κανένα βοηθό;
ΑΝΘ Τι βοηθό Μυριάνθη μου;
ΜΥΡ Στην απασχόληση σας.

20

ΑΝΘ Δεν καταλαβαίνω Ολιάνθη μου.
ΟΛΙ Καταλαβαίνει η παρέα σου στο χουζούρι.
ΠΑΠ Για να χουζουρεύουμε εμείς στα γηρατειά μας και για να χαίρεστε εσείς τα νιάτα σας, δουλέψαμε σκληρά στην ηλικία σας.
ΝΙΚ Αλήθεια...δεν μας είπατε...γιατί κάνετε το αποψινό πάρτι;
ΜΥΡ Δεν σου είπε ο παππούς;
ΝΙΚ Γιατί ρε θα μας τραπεζώσετε απόψε;
ΠΑΠ Επειδή τέλειωσε η συγκομιδή.
ΝΙΚ Δεν θυμάμαι νάχεις ξανακάνει πάρτι στο τέλος μιας συγκομιδής και να μην καλέσεις τους εργάτες και τους γειτόνους.
ΠΑΠ Μα δεν ήτανε δική μου ιδέα. Ήταν της κόρης μου.

ΝΙΚ Και ποιους θάχεις καλεσμένους;
 ΠΑΠ Εγώ δεν κάλεσα κανέναν.
 ΝΙΚ Θα κάνουμε πάρτι μόνοι μας;
 ΜΥΡ Έναν καλεσμένο θάχομε.
 ΝΙΚ Ποιον;
 ΑΝΘ Αφού ξέρεις γιατί ρωτάς;
 ΝΙΚ Δεν ξέρω Ανθήλεια μου.
 ΑΝΘ Στόχει πεί ο παππούς.
 ΝΙΚ Θάμουν αφηρημένος καλή μου.
 ΑΝΘ Είναι αυτός που φοράει μαύρα.Αυτός που έφτιαξε τη μηχανή.
 ΝΙΚ Απόσο θυμάμαι πέρασαν πολλοί μηχανικοί από δω. Αυτόν γιατί τον τραπεζώνουμε;
 ΑΝΘ Επειδή είναι γοητευτικός.
 ΠΑΠ Ανθήλεια, μην λες ανοησίες. Αν τον καλούμε, είναι γιατί έφτιαξε τη μηχανή και σώθηκαν τα δέντρα μας από τη δίψα.
 ΟΛΙ Εεε δεν είναι αυτός ο λόγος.
 ΝΙΚ Ποιος είναι ο λόγος ;
 ΜΥΡ Τον λυπήθηκε η μαμά επειδή είναι μόνος .
 ΝΙΚ Κι εγώ μόνος είμαι αλλά κανείς δεν με λυπάται.
 ΟΛΙ Ο κύριος Φιλίππου δεν είναι σαν κι εμάς. Ο κύριος Φιλίππου είναι ένας βασανισμένος άνθρωπος.
 ΝΙΚ Γιατί είναι βασανισμένος; Από τι είναι βασανισμένος;
 ΜΥΡ Από τη μοίρα του.Ξέρετε πώς πέθαναν η γυναίκα και το παιδί του;
 ΝΙΚ Πώς πέθαναν;
 ΟΛΙ Κάηκαν από πυρκαγιά μέσα στο σπίτι τους. Και την πυρκαγιά την άναψε η ίδια η γυναίκα του.
 ΜΥΡ Ζήλευε παθολογικά. Είχε έμμονες ιδέες ότι την απατούσε. Την παρακολουθούσανε μάλιστα και ψυχίατροι.
 ΝΙΚ Εσείς πού τα μάθατε όλα αυτά;

21

ΟΛΙ Στα δικαστήρια είναι γνωστή η υπόθεση τους. Έχουνε γίνει δίκες . Κατηγορήθηκε από τους συγγενείς της ,που θέλανε μερίδιο από την περιουσία που είχανε μαζί.
 ΝΙΚ Και το πήραν;
 ΜΥΡ Ούτε σεντ.Αθωώθηκε ομόφωνα. Τα πιστοποιητικά των γιατρών ήτανε στοιχεία αδιάσειστα για την παραφροσύνη της. **(Μπαίνει ο επιστάτης)**
 ΕΠΙ Τι με θέλεις αφεντικό;
 ΠΑΠ Κάτι άλλο σε θέλω, αλλά ας τ'αφήσουμε γι αργότερα. Προς το παρόν θέλω να πάρεις το φορτηγάκι και να πάς να φέρεις τα λιπάσματα που έχω πληρωμένα. Προβλέπεται ότι σύντομα θάχομε βροχές . Να τα ρίξουμε προτού βρέξει.

ΕΠΙ Εντάζει αφεντικό.

ΠΡΑΞΗ Β

ΣΚΗΝΗ 6

(Ελαφρά μουσική. Η Λουκία βγαίνει από μέσα. Κρατά ένα δίσκο με διάφορα ποτήρια. Τα βάζει στο τραπέζι. Είναι ντυμένη εξεζητημένα)

ΑΝΘ (Βγαίνει από μέσα. Φορά ένα καθημερινό φόρεμα) Θέλεις καμιά βοήθεια θεία Λουκία;

ΛΟΥ Όχι όχι σε παρακαλώ, μην απλώσεις το χέρι σου, γιατί όπου αγγίξεις γίνεται ζημιά.

ΑΝΘ Μα θέλω να βοηθήσω.

ΛΟΥ Αν πράγματι θέλεις να βοηθήσεις, κάτσε φρόνιμα και μην κάνεις τίποτα.

ΑΝΘ Βαρυέμαι να μην κάνω τίποτα.

ΛΟΥ Παίξε με τις κούκλες σου.

ΑΝΘ Δεν θέλω να παίζω με τις κούκλες μου.

ΛΟΥ Κάνε ό,τι θέλεις, φτάνει να μην ενοχλείς.

ΠΑΠ (Βγαίνει από μέσα, κρατώντας μια μικρή πλαστική παγωνιέρα με ποτά) Πού να την αφήνω;

ΛΟΥ Εδώ δίπλα στο τραπέζι.

ΠΑΠ Είναι παγωμένα. Απο το βράδι τάχω βάλει στο ψυγείο και τάβαλα τώρα και τάβαλα στον πάγο.

ΛΟΥ Ελπίζω να μην έχεις βάλει μόνο ό,τι πίνεις εσύ κι ο αδερφός σου.

ΠΑΠ Έχω βάλει απ'όλα.

ΑΝΘ Έχεις βάλει και αναψυκτικά παππού;

ΠΑΠ Έχω βάλει.

ΑΝΘ Μπορώ να δω;

ΠΑΠ Έλα να δεις.

ΛΟΥ Αν ανοίγεις κάθε λίγο και λιγάκι την παγωνιέρα, θα λιώσει ο πάγος και θα τα πιούμε ζεστά.

22

ΠΑΠ Άστηνε. Μέχρι το πρωί να καθόμαστε, δεν λιώνει ο πάγος.

ΛΟΥ Αντί να πάει μέσα να φορέσει κάτι ξεχωριστό, τριγυρίζει εδώ και ενοχλεί.

ΠΑΠ Μια χαρά είναι το φόρεμα της.

ΛΟΥ Μια χαρά το λες εσύ.

ΠΑΠ Αυτό της άρεσε, αυτό φόρεσε. Πάει τέλειωσε.

ΛΟΥ Μη νομίζει ο ξένος άνθρωπος ότι την έχομε παραμελημένη.

ΠΑΠ Ό,τι θέλει ας νομίζει. Εμείς όλοι κι ο καθένας ξεχωριστά ξέρομε αν την αγαπάμε και πόσο την αγαπάμε.

ΑΝΘ Κι εγώ σας αγαπώ όλους παππού.

ΠΑΠ Το ξέρω αγάπη μου.

ΝΙΚ (Μπαίνει, κρατώντας ένα μπουκάλι) Καλησπέρα

ΟΛΟΙ Καλησπέρα

ΠΑΠ Σου έχω πει να μη φέρνεις τίποτα όταν έρχεσαι.
ΝΙΚ Δεν τόφερα για σένα. Το φέρνω στην οικοδέσποινα. (**Αφήνει κάπου το μπουκάλι**) Τι καλά μάς ετοιμάσετε γι απόψε;
ΛΟΥ Μην έχεις ένοια. Ο αδερφός σου φρόντισε για σένα.
ΝΙΚ Εσύ για ποιον φρόντισες;
ΛΟΥ Εγώ φροντίζω για όλους. (**Ο παππούς κι η Ανθήλεια πάνε μέσα**)
ΝΙΚ Άρα φρόντισες και για μένα.
ΛΟΥ Πρώτα για σένα φρόντισα θειούλη μου.
ΝΙΚ Πριν από τις κόρες σου και τον πατέρα σου; Πριν ακόμα κι από τον ξένο σου;
ΛΟΥ Ο ξένος μου δεν είναι ξένος μου. Είναι ξένος μας.
ΝΙΚ Συγγνώμη, δικός μου ξένος δεν είναι.
ΛΟΥ Μα εσύ δεν είσαι του σπιτιού. Κι εσύ επισκέπτης είσαι. Και μάλιστα καθημερινός κι ολημερίς. (**Έρχονται από το σπίτι τους η Όλια και η Μύρια. Είναι κι αυτές ντυμένες φανταχτερά.**)
ΝΙΚ Μένω έκθαμβος.
ΛΟΥ Ψέματα λέω;
ΝΙΚ Για τις κόρες σου λέω. Ό,τι πιο ακριβό έχουν, τό'χουνε φορέσει.
ΛΟΥ Και πού ξέρεις εσύ τι έχουν και τι δεν έχουν;
ΝΙΚ Πρώτη φορά βλέπω τόση κοκεταρία.
ΛΟΥ Όσοι μοχθούν κερδίζουν. Κι όσοι κερδίζουνε ζούνε αξιοπρεπώς.
ΝΙΚ Και τι μεθυστικά αρώματα!
ΟΛΙ Εδώ έξω θα κάτσουμε ;
ΛΟΥ Έτσι αποφάσισε ο παππούς.
ΜΥΡ Θα κάτσουμε κάτω από το δέντρο;
ΝΙΚ Πάντα κάτω από το δέντρο καθόμαστε.
ΟΛΙ Κάθονται και πουλιά πάνω στο δέντρο.

23

ΝΙΚ Τέτοια ώρα τα πουλιά κοιμούνται . Δεν υπάρχει κίνδυνος να μας κουτσουλίσουν.
ΜΥΡ Κι αν βρέξει;
ΝΙΚ Κοίτα το φεγγάρι! Κάνει τη θάλασσα να λάμπει κι εσύ λες ότι θα βρέξει;
ΟΛΙ Σε τέτοιες καρέκλες, σε τέτοιο τραπέζι θα κάτσουμε; Με έπιπλα του κήπου θα κάνουμε πάρτι ;
ΝΙΚ Εμείς κι εμείς θάμαστε. Από ποιον θα παρεξηγηθούμε ;
ΛΟΥ Ό,τι και να του πείτε, δεν υπάρχει περίπτωση να βρει λάθος στον αδερφό του.
ΜΥΡ Εγώ τον καταλαβαίνω. Βλέπεις...μόνο ο παππούς του νοιάζεται για γι αυτόν.
ΝΙΚ Και μόνο εγώ για κείνον αγάπη μου.
ΛΟΥ Εμείς δεν νοιαζόμαστε για κείνον;

ΝΙΚ Ρωτήστε τον.
 ΛΟΥ Σου παραπονιέται;
 ΝΙΚ Όχι μα το θεό.
 ΛΟΥ Τότε πώς βγάζεις τέτοιο συμπέρασμα;
 ΝΙΚ **(Αλλάζει κουβέντα)** Αφού δεν σας αρέσει εδώ, γιατί δεν κάνατε το τραπέζι στην πλούσια τραπεζαρία σας ;
 ΟΛΙ Ήταν ιδέα του παππού.
 ΝΙΚ Σας είπε ο παππούς να το κάνετε εδώ;
 ΛΟΥ Το είπε σε μένα. **(Μπαίνει ο Γιώργος. Φορά γκριζο παντελόνι και βαθύ μπλε πουκάμισο. Κρατά ένα κουτάκι)**
 ΓΙΩ Καλησπέρα .
 ΟΛΟΙ Καλώς τον. Καλησπέρα.
 ΓΙΩ Τι κάνετε;
 ΛΟΥ Πολύ καλά. Περάστε. Καθίστε.
 ΓΙΩ Ευχαριστώ. Είναι τόσο υπέροχος ο χώρος, που μ'αρέσει να τριγυρίζω. Αυτό είναι για σας. **(Της δίνει το κουτί)**
 ΛΟΥ Ευχαριστώ πολύ. Αφού μας γνωρίζετε όλους, γλιτώνουμε τις συστάσεις.
 ΝΙΚ Νάσαι καλά κύριε Γιώργο, η μηχανή δουλεύει ρολόι.
 ΓΙΩ Ευχαριστώ.
 ΜΥΡ Αν δεν είμαι αδιάκριτη, πού σπουδάσατε κύριε Φιλίππου;
 ΓΙΩ Στο Βερολίνο.
 ΟΛΙ Πόσα χρόνια μέινατε εκεί;
 ΓΙΩ Πέντε.
 ΟΛΙ Εμείς σπουδάσαμε στην Αθήνα και κάναμε μετεκπαίδευση στο Λονδίνο. Ευτυχώς δηλαδή, γιατί το νομικό μας δίκαιο λειτουργεί ακόμα με βάση το Αγγλικό.

24

(Βγαίνει η Ανθήλεια. Είναι ντυμένη με ροζ τούλινο φόρεμα και ροζ γοβάκια. Κρατά τσαντούλα ροζ και φορά πολύχρωμα δαχτυλίδια και βραχιόλια. Από τα αφτιά της κρέμονται μεγάλα πράσινα σκουλαρίκια.

Στα μαλλιά της φορά μία ροζ κτένα. Οι δύο αδερφές γελούν)

ΛΟΥ Για όνομα του θεού. Πώς ντύθηκες έτσι;
 ΑΝΘ Εσύ μου είπες θεία να φορέσω κάτι ξεχωριστό.
 ΜΥΡ Έτσι καταλαβαίνεις εσύ το ξεχωριστό ;
 ΟΛΙ Πού τα ήβρες ; Πού τα είχες κρυμένα όλα αυτά;
 ΜΥΡ Σε είδε ο παππούς όταν τα φορούσες ;
 ΛΟΥ Βλέπετε τι τραβάμε κύριε Γιώργο; Από τη μια υποφέρουμε με την κατάσταση της, από την άλλη δεν θέλομε να τη βγάλουμε απ'τη ζωή μας.. Είναι κόρη του αδερφού μου. Αν δεν τη φροντίσουμε εμείς, ποιος θα τη φροντίσει;
 ΜΥΡ Ξέρει μαμά ο κύριος Φιλίππου. Του έχουμε μιλήσει.
 ΑΝΘ Ξέρετε τι έχω πάθει σήμερα; Παραπάτησα και στραμπούληξα το

πόδι μου κάτω στη φτέρνα. Δεν μπορούσα να το πατήσω. Κι εκεί που ετοιμαζόμασταν να κατεβούμε στην πόλη, για να πάμε στο γιατρό, με λυπήθηκε ο παπούς, που πονούσα κι έκλαια και πήρε ένα κομάτι πάγο και έτριψε το πόδι μου. Και ξέρετε τι έγινε; Μου πέρασε ο πόνος και δεν χρειάστηκε να κατεβούμε στην πόλη. Δεν έχει πλάκα; Να περνά ο πόνος με λίγο πάγο! Κοιτάξτε... χοροπηδάω και δεν μ'ενοχλεί καθόλου. Σαν να μην συνέβη τίποτα. Σαν να μην είχα ατύχημα.

ΟΛΙ Όλοι παθαίνουμε μικροατυχήματα αγαπητή μου, αλλά δεν τα κάνουμε θέμα συζήτησης. **(Βγαίνει από μέσα ο παπούς)**

ΠΑΠ Καλησπέρα. Με συχωρείτε που σας άφηκα μόνους. Μα τι βλέπω! Δεν σας έχουν κεράσει ακόμα; Πόσες φορές να τους το πω! Εκείνο που κάνει πετυχημένη μια συναναστροφή, εκτός βέβαια από την καλή παρέα, είναι το καλό ποτό. Κι όσο πιο γρήγορα το πιείς τόσο πιο γρήγορα εγκλιματίζεσαι. Πείτε μου τι θα πιείτε.

ΓΙΩ Ό,τι πίνετε κι εσείς.

ΠΑΠ Αφού παράγουμε και σταφύλια, να πιούμε κρασί. Τι κρασί προτιμάτε;

ΓΙΩ Ό,τι νάναι.

ΠΑΠ Λευκά σταφύλια παράγουμε, λευκό κρασί να πιούμε. Τόχω και παγωμένο. **(Πάει στην παγωνιέρα)**

ΛΟΥ Έχεις δει την Ανθήλεια πώς είναι ντυμένη;

ΠΑΠ **(Την βλέπει. Χαμογελά. Τραγουδά, ανοίγοντας το μπουκάλι)**
Τι ωραία πού είναι η αγάπη μου, η χαϊδεμένη από τη μάνα της και του αδερφού της τα φιλιά. Κανείς δεν ήξερε πως είναι τόσο ωραία....

25

ΑΝΘ **(Κάνει πως δεν της αρέσει)** Όχι πάλι παπού, σε παρακαλώ...

ΛΟΥ Με συγχωρείς πατέρα, αλλά εσύ φταίς για την κατάσταση της.

ΠΑΠ Εσύ βάλε πιάτα στο τραπέζι κι άλλαξε κουβέντα. Κι εσύ πήγαινε και φόρεσε κάτι άλλο.

ΑΝΘ Τι να φορέσω παπού;

ΠΑΠ Ό,τι σ'αρέσει πιο πολύ. **(Η Λουκία και η Ανθήλεια πάνε μέσα.)**

Ελπίζω να περάσετε ωραία με την παρέα μας κύριε Γιώργο.

Εγώ δυστυχώς, σπάνια πια περνά καλά. Ίσως να φταίει η ηλικία.

Ίσως να φταίει ο κόσμος που έχει αλλάξει. Δεν ξέρω. Αν ήξερα!...

ΝΙΚ Άσε τα λόγια και βάλε να πιούμε.

ΠΑΠ Ναι ναι. Πάρτε ποτήρια. Πάρε κύριε Γιώργο.

(Παίρνει ποτήρι και του δίνει.)

ΓΙΩ Ευχαριστώ. **(Παίρνουν ποτήρια και οι άλλοι.)**

ΠΑΠ **(Τους βάζει κρασί και βάζει και στον εαυτό του)** Ευχαριστούμε για την παρουσία σας και πίνουμε στην υγεία σας.

ΓΙΩ **(Σηκώνει το ποτήρι του)** Στην υγεία σας να πιούμε πρώτα.

(Πίνουν. Βγαίνει η Λουκία με μία στίβα από πιάτα, που τα βάζει στο τραπέζι)

ΛΟΥ Μένετε στο κέντρο της πόλης κύριε Γιώργο;

ΓΙΩ Ναι δυστυχώς.

ΛΟΥ Γιατί δυστυχώς;

ΓΙΩ Στο κέντρο της πόλης δεν υπάρχει πια ησυχία.

ΛΟΥ Ελάτε στο χωριό μας. Εδώ βρίσκετε οικόπεδο όπως το θελετε και σ'όποια τιμή το θελετε. Και όπως θάχετε διαπιστώσει, δεκαπέντε λεπτά απέχουμε από την πόλη.Γι αυτό άλλωστε και τα πλούσια σπίτια που κτίζονται εδώ.Και τα περισσότερα ανήκουν σε ξένους. Και δεν είναι τυχαίο. Έχουμε το πλεονέκτημα να συνδυάζουμε βουνό με θάλασσα. Μα την πίστη μου δεν θ'άλλαζα το χωριό μας με τίποτα στον κόσμο. Οι ξένοι, πού είναι ξένοι, το προτιμούν. Φανταστείτε τι νιώθουμε εμείς, που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε εδώ! Ελάτε νε δείτε. Βόρεια είναι το δάσος. Δεν φαίνεται τώρα. Όμως έχετε έρθει με το φως της ημέρας κι έχετε δει πόσο όμορφο είναι. Κοιτάζτε τώρα και κάτω στη θάλασσα! Κοιτάζτε πόσο ωραία λάμπει στο φως του φεγγαριού!

ΟΛΙ Πού γεννηθήκατε κύριε Γιώργο;

ΓΙΩ Στην πόλη μας.

ΜΥΡ Εκεί που μένετε τώρα;

ΓΙΩ Όχι. Εκεί μένω τα τελευταία χρόνια.

ΟΛΙ Είναι τουλάχιστον κοντά στη δουλειά σας; Είναι βολικό;

ΓΙΩ Ναι. Γι αυτό άλλωστε τ'αγόρασα.Είναι ένα μικρό διαμέρισμα. Το πήρα για προσωρινή διαμονή, μέχρι να αποφασίσω τι θα κάνω.

26

ΛΟΥ Να δείτε που στο τέλος, θα τα καταφέρω να σας φέρω στο χωριό.

ΟΛΙ Το γραφείο μας, εκτός από νομικά θέματα, ασχολείται και με κτηματομεσιτικά.

ΜΥΡ Τα περισσότερα οικόπεδα εδώ στο χωριό, εμείς τα πουλήσαμε.

ΟΛΙ Αν αποφασίσετε λοιπόν, πείτε μας και θα σας βρούμε το καλύτερο και στην καλύτερη τιμή.Και βέβαια δεν θα πάρομε προμήθεια από εσας.

ΜΥΡ Αν μας άκουε ο παππούς, θα διαχωρίζαμε και το περιβόλι μας σε οικόπεδα,αλλά δυστυχώς έχει παλιές αντιλήψεις .

ΟΛΙ Δεν θέλει να καταλάβει ότι η γεωργία δεν έχει μέλλον πια .

ΜΥΡ Μπορεί να βγάλει μέχρι εκατό οικόπεδα αυτό το περιβόλι. Ξέρετε πόσο αξίζουν εκατό οικόπεδα !

ΟΛΙ Με την αξία ενός μόνο οικοπέδου,μπορεί να ζήσει αρχοντικά μέχρι το τέλος της ζωής του.Κι όμως επιμένει να μαζεύει πορτοκάλια, λεμόνια ,σταφύλια και ελιές, που τα έξοδα του δεν τα βγάζει.

ΠΑΠ Αν δεν κάνω λάθος, είναι το περιβόλι που σας έχει σπουδάσει.

ΜΥΡ Τότε ήταν διαφορετικά. Τότε οι τιμές ήταν ψηλές. Γίνονταν και

εξαγωγές. Τώρα τίποτε δεν εξάγουμε. Δεν μπορούμε να ανταγωνιστούμε τις μεγάλες αγορές.

ΟΛΙ Ούτε στον τόπο μας δεν πουλιούνται πια τα προϊόντα μας. Σκέψου λογικά, Σκέψου το συμφέρον σου

ΠΑΠ Δεν είναι τα λεφτά που φέρνουν την ευτυχία.

ΜΥΡ Μπορεί τα λεφτά να μη φέρνουν την ευτυχία, αλλά στη δυστυχία και την αρώστια είναι απαραίτητα.

ΠΑΠ Όταν κλείσω τα μάτια, κάντε ό,τι θέλετε. Όσο ζω όμως, θέλω να αναπνέω τον αέρα του περιβολιού. Εγώ το αγόρασα, εγώ το ανάστησα και δεν πρόκειται να το αποχωριστώ, μέχρι να πεθάνω.

ΛΟΥ (**Αλλάζει κουβέντα**) Οι γονείς σας τι κάνουν, με τι ασχολούνται κύριε Φιλίππου;

ΓΙΩ Είναι συνταξιούχοι δάσκαλοι.

ΛΟΥ Έχετε αδέρφια;

ΓΙΩ Μια αδερφή, που είναι γιατρός.

ΛΟΥ Παντρεμένη;

ΓΙΩ Ναι, με δύο παιδιά.

ΛΟΥ Μένει κοντά σας; Έχετε επαφή μαζί τους;

ΓΙΩ Ναι ναι.

ΛΟΥ Κάτι είναι κι αυτό.

ΟΛΙ (**σιωπή**) Με συγχωρείτε που ρωτώ κύριε Φιλίππου. Η γυναίκα σας εξασκούσε κάποιο επάγγελμα;

ΓΙΩ Δούλευε σε αρχιτεκτονικό γραφείο.

ΜΥΡ Ήταν αρχιτέκτονας;

27

ΓΙΩ Ναι.

ΟΛΙ Έχομε ακούσει ότι σπουδάσατε μαζί.

ΓΙΩ Ναι...

ΜΥΡ Λυπούμαστε αφάνταστα γι αυτό που συνέβη. Τα θλιβερά μαντάτα, όπως ξέρετε, τρέχουν σαν αστραπή.

(**Μπαίνει η Ανθήλεια**)

ΝΙΚ Είδες τι ωραία που ντύνεσαι, άμα διαλέγεις μόνη σου αυτό που φοράς !

ΠΑΠ Λοιπόν κυρία Λουκία... αν είσαι έτοιμη, να καθίσουμε στο τραπέζι.

ΛΟΥ Όλα είναι έτοιμα. Θα σερβίρω εγώ. Δεν χρειάζομαι βοήθεια. Καθίστε παρακαλώ. Καθίστε όπου θέλετε. Στο σπίτι μας δεν κρατάμε πρωτόκολα. Καθίστε λοιπόν όπου σας αρέσει κι όπου νιώθετε πιο άνετα.

ΣΚΗΝΗ 7

Προτού ανοίξει η αυλαία, ακούονται η Όλια και η Μύρια να τραγουδούν πρίμο-σεκόντο. Το τραγούδι μπορεί νάναι μία καντάδα. Με το άναμα των φώτων οι νέοι είναι όρθιοι. Οι κοπέλες τραγουδούν.

Η Ανθήλεια, από μακριά, προσποιείται ότι τις διευθύνει. Η Λουκία τις παρακολουθεί εκστατική. Οι άντρες κρατάνε ποτήρια. Στο τέλος η Λουκία χειροκροτεί, για να παρασύρει και τους άλλους .

ΛΟΥ Αχ αχ αχ...δεν θα συγχωρέσω ποτέ τον εαυτό μου, που δεν τις άφηκα να κάνουν αυτό που ήθελαν. Να σπουδάσουνε μουσική. Εγώ όμως όχι! Θα σπουδάσετε μια επιστήμη, για να ζείτε άνετα. Δεν θ' αφήνω να γίνετε επαγγελματίες καλλιτέχνες. Αφού έχετε ταλέντο κι αφού σας αρέσει, να ασχοληθείτε με την τέχνη, αλλά ερασιτεχνικά. **(μικρή σιωπή)** Όταν τις ακούω όμως , αναρωτιέμαι αν έκανα λάθος. Αναρωτιέμαι αν τους έχω στερήσει μια καριέρα καταξιωμένη.

ΠΑΠ Αν θέλεις να πουν ακόμα κανένα τραγούδι, κλείσε το στόμα σου.

ΛΟΥ Ναι ναι...με συγχωρείτε. Λοιπόν...τι άλλο θα μας πείτε;

ΝΙΚ Εγώ εισηγούμαι να μας πει και κάτι η Ανθήλεια.

ΛΟΥ Μα η Ανθήλεια δεν τραγουδά.

ΝΙΚ Τότε να μας χορέψει.

ΑΝΘ Όχι όχι ...

ΝΙΚ Γιατί όχι;

ΑΝΘ Ντρέπομαι.

ΛΟΥ Εικοσιπέντε χρόνων κοπέλα είναι ντροπή να λες ότι ντρέπεσαι.

ΠΑΠ Σε μια εποχή που κανείς δεν ντρέπεται, η ντροπή είναι αρετή.

ΛΟΥ Ας χορέψει λοιπόν. Ποιος την κρατά;

ΠΑΠ Έλα αγάπη μου.

28

ΑΝΘ Όχι παππού...σε παρακαλώ... Φοβάμαι μη χάσω τα βήματα μου.

ΠΑΠ Δεν θα τα χάσεις. Ξεκίνα και θα πας μια χαρά. Ούτε εσύ δεν θα πιστεύεις πόσο καλά θα πας. Πες μου μόνο τι μουσική θες.

ΑΝΘ Ό,τι σ'αρέσει παππού.

ΠΑΠ **(Παίρνει ένα ριμόουτ κοντρόλ, το γυρίζει προς το σπίτι και βάζει μουσική. Η Ανθήλεια χορεύει.)**

ΣΚΗΝΗ 8

(Ο Επιστάτης και η Αγγέλα στέκονται και περιμένουν να βγει ο παππούς. Ο Επιστάτης την πλησιάζει και της χαϊδεύει τα μαλλιά)

ΑΓΓ Πρόσεξε καμήνε μου, αν το ξανακάνεις, θα σε καταγγείλω στο αφεντικό.

ΕΠΙ Έλα μωρή. Δεν σηκώνεις ουτ'ένα αστείο!

ΑΓΓ Κι όχι μόνο στο αφεντικό, αλλά θα φροντίσω να το μάθει κι η γυναίκα σου.

ΕΠΙ Και ποιος θα σε πιστέψει; Άκουσες καμιάν άλλη να παραπονιέται;

ΑΓΓ Αν οι άλλες σε φοβούνται και σιωπούν, εγώ ούτε σε υπολογίζω. Και στο λέω για τελευταία φορά. Μην απλώνεις τα ξερά σου πάνω μου, γιατί θα βρεις τον μπελά σου. **(Βγαίνει ο Παππούς)**

ΠΑΠ Τι πάθατε και φωνάζετε;
ΑΓΓ Νααα...μας κάνει συνέχεια παρατηρήσεις, χωρίς αιτία κ αφορμή.
ΠΑΠ Καλά καλά θα τα κουβεντάσουμε άλλη ώρα. Τώρα σας φώναξα για κάτι άλλο. Εσύ να μείνεις στο σπίτι σήμερα για δουλειές. Πήγαινε να αλλάξεις, γιατί θα μείνεις ως αργά το βράδι.
ΑΓΓ Δεν έχω φέρει άλλα ρούχα μαζί μου.
ΠΑΠ Πάρε το ποδήλατο σου και πήγαινε στο σπίτι σου να αλλάξεις. Ξεκίνα. Και μην αργείς. (Η Αγγέλα φεύγει)
ΕΠΙ Εμένα τι με θέλεις αφεντικό ;
ΠΑΠ Εκτός από τα μεροκάματα, σου χρωστώ τίποτε άλλο;
ΕΠΙ Τες κοινωνικές μου ασφαλίσεις.
ΠΑΠ Ορίστε. Πάρε τα μεροκάματα σου και τες κοινωνικές σου ασφαλίσεις κι από αυτή τη στιγμή είσαι ελεύθερος.
ΕΠΙ Γιατί αφεντικό;
ΠΑΠ Για να σου δώσω την ευκαιρία να πας κι αλλού να πουλήσεις γοητεία.
ΕΠΙ Δεν καταλαβαίνω.
ΠΑΠ Θέλεις να φωνάξω την Ανθήλεια, να σε βοηθήσει να καταλάβεις;
ΕΠΙ Για όνομα του θεού...πιστεύεις τι λέει η Ανθήλεια!
ΠΑΠ Όποιος φοβάται τον θεό, δεν πιάνει στο στόμα του εύκολα το όνομα του. Φύγε και να μη σε ξαναδώ μπροστά μου, για να μη γίνει χειρότερο κακό. (Φεύγει,ενώ βγαίνει η Ανθήλεια)

29

ΑΝΘ Τι ήθελε ο επιστάτης πρωί πρωί;
ΠΑΠ Ήρθε να υποβάλει την παραίτηση του;
ΑΝΘ Γιατί;
ΠΑΠ Βρήκε αλλού καλύτερο μισθό.
ΑΝΘ Κρίμα. Ήταν καλός άνθρωπος.
ΠΑΠ Είναι καιρός να πάψεις να βλέπεις όλους τους ανθρώπους γεμάτους καλοσύνη.
ΑΝΘ Δεν είναι καλός άνθρωπος ο επιστάτης ;
ΠΑΠ Μιλάω γενικά, γιατί...έχεις αυτήν την τάση να πιστώνεις τους ανθρώπους με χαρίσματα που δεν έχουν.
ΑΝΘ Καλά...καλά μη θυμώνεις.
ΠΑΠ Δεν θυμώνω. Σου παραγγέλλω,για να μη γίνεσαι θύμα.
ΑΝΘ Τι σημαίνει θύμα;
ΠΑΠ Γίνομαι θύμα σημαίνει ότι κάποιιοι με εκμεταλλεύονται για δικό τους όφελος.
ΑΝΘ Τι όφελος μπορεί νάχουν από μένα;
ΠΑΠ Δεν ξέρεις τι όφελος μπορεί νάχουν από σένα;
ΑΝΘ Όχι.
ΠΑΠ Ούτε καν υποψιάζεσαι;
ΑΝΘ Όχι

ΠΑΠ (**σιωπή**) Κοίτα...πάει καιρός, που όλο λέμε να κουβεντιάσουμε κι όλο το αναβάλλουμε. Τώρα που είμαστε μόνοι και δεν είναι κανείς να μας ενοχλεί, είναι ευκαιρία. Έλα κάτσε εδώ κοντά μου. **(Της πιάνει το χέρι. Κοιτά τον ουρανό)** “Απελθέτω απ’εμού το ποτήριον τούτο”

ΑΝΘ Τι λες;

ΠΑΠ Προσεύχομαι.

ΑΝΘ Γιατί;

ΠΑΠ Για να μη σου πω κάτι και να το πάρεις στραβά.

ΑΝΘ Κι αν το πάρω στραβά, δεν μου το ξαναλές;

ΠΑΠ Άμα το πάρεις στραβά από την αρχή, όσα και να σου πώ θάναι μάταια(**σιωπή**) Κανονικά, αυτή τη δουλειά, θάπρεπε να την κάνει η μάνα σου...και μάλιστα από πολύ πιο νωρίς. Αφού όμως, μαζί με όλα τ’άλλα είμαι και μάνα σου, αναγκαστικά πρέπει να στα πω εγώ. (**μικρή σιωπή**) Μα είναι δυνατό να μη ξέρεις τίποτε;

ΑΝΘ Τι να ξέρω;

ΠΑΠ Για τις σχέσεις μεταξύ των νέων. Μεταξύ των αγοριών και των κοριτσιών.

ΑΝΘ Ξέρω.

ΠΑΠ Τι ξέρεις;

ΑΝΘ Πως, όταν ένα αγόρι αγαπά ένα κορίτσι, το αγκαλιάζει και το φιλά.

30

ΠΑΠ Και πώς το ξέρεις;

ΑΝΘ Βλέπω τα αγόρια που αγκαλιάζουν τα κορίτσια.

ΠΑΠ Και είσαι σίγουρη, ότι όλα τα αγόρια αγαπούν τα κορίτσια, που αγκαλιάζουν και φιλούν ;

ΑΝΘ Για να τα αγκαλιάζουν και να τα φιλούν !

ΠΑΠ Κι όμως δεν είναι έτσι ακριβώς. Είναι και κάτι άλλο σημαντικό, που πρέπει να το ξέρεις. Μπορεί ένα αγόρι να αγκαλιάζει και να φιλά ένα κορίτσι και χωρίς να το αγαπά. Μπορεί να το κάνει απλώς και μόνο για να τρυγήσει τα κάλλη της και δεν τον ενδιαφέρει ούτε αν την αγαπά ούτε κι αν τον αγαπά.

ΑΝΘ Τι σημαίνει...να τρυγήσει τα κάλλη της;

ΠΑΠ Να τρυγήσει τα κάλλη της σημαίνει...ναα γευτεί τα αγαθά της.

ΑΝΘ Δεν καταλαβαίνω.

ΠΑΠ Σημαίνει να δοκιμάσει τα χαρίσματα της, χωρίς νάναι δικά του.

Όπως κάνει ένας ξένος, ένας περαστικός, ένας διαβάτης, που μπαίνει και τρυγά ένα αμπέλι, που δεν είναι δικό του. Για να μπει σε ένα αμπέλι, έστω και για να δοκιμάσεις δυο ρόγες, πρέπει νάναι δικό σου. Γιατί, όταν είναι δικό σου, το αγαπάς. Νοιάζεσαι γι αυτό, το φροντίζεις και το φυλάεις. Το ίδιο είναι και με τη γυναίκα. Για να σου δώσει αυτό που θέλεις πρέπει να είναι δικιά σου και μόνο δικιά σου. Και να την αγαπάς, να τη φροντίζεις και να νοιάζεσαι γι

αυτήν. Κι ακόμα είναι και κάτι άλλο πολύ πιο σημαντικό. Όσο και να αγαπάς αυτή τη γυναίκα, πρέπει να σε αγαπά κι εκείνη και να νιώθει κι εκείνη ότι είσαι δικός της και μόνο δικός της.

ΑΝΘ (**Σιωπή**) Με έχεις μπερδέψει.

ΠΑΠ (**Σιωπή**) Θα σε ρωτήσω κάτι και μη με παρεξηγήσεις. Σε έχει φιλήσει ποτέ κανένα αγόρι;

ΑΝΘ Όχι.

ΠΑΠ Εντάξει. Μη σε νοιάζει.Κι ούτε να περάσει απ'το μυαλό σου ότι δεν είσαι όμορφη. Ίσα ίσα...είσαι πολύ όμορφή. Κι αυτός είναι ο λόγος που δεν σε πλησιάζουν.Φοβούνται την απόρριψη.

ΑΝΘ Δεν είναι αυτός ο λόγος.

ΠΑΠ Και ποιος είναι ο λόγος;

ΑΝΘ Ο λόγος είναι, γιατί όπου πάμε είσαι κολλητός μου.

ΠΑΠ (**γελά**) Εντάξει εντάξει...από δω και πέρα, μια κι έχομε μιλήσει και συνεννοηθεί και ξέρεις να προσέχεις και να φυλάγεσαι,θα σ'αφήνω μόνη σου.

ΑΝΘ Δεν θέλω να μ'αφήνεις πάντα μόνη μου. Αλλά πού και πού δεν θάταν άσχημα.

ΠΑΠ Θα προσέχεις όμως παραμυθένια μου.

ΑΝΘ Αυτό μου τόχεις εξηγήσει!

31

ΠΑΠ (**Σιωπή**) Θέλω να σε ρωτήσω και κάτι άλλο.(**μικρή σιωπή**)
Εσένα, μέχρι τώρα, βρέθηκε κανένας που να σε συγκινεί,που να σε κάνει να νιώθεις ωραία όταν τον κοιτάς, όταν είσαι δίπλα του ;

ΑΝΘ Ναι.

ΠΑΠ Κι αν επιτρέπεται, ποιος είναι αυτός;

ΑΝΘ (**σιωπή**) Εεε...εκείνος ο ξένος.

ΠΑΠ Ποιος ξένος; Δεν έχει όνομα;

ΠΑΠ Ο κύριος Γιώργος. Ο μηχανικός.

ΠΑΠ (**Σιωπή**) Του έχεις πει τίποτα;

ΑΝΘ Τι να του πω;

ΠΑΠ Γι αυτό που νιώθεις.

ΑΝΘ Όχι.Λέγονται τέτοια πράματα; Μαλάκας είσαι;

ΠΑΠ (**χαμογελά**) Πού έχεις ακούσει αυτή τη λέξη;

ΑΝΘ Τη λένε οι φίλοι μου.

ΠΑΠ Εγώ δεν τους έχω ακούσει να τη λένε.

ΑΝΘ Τη λένε όταν δεν είσαι μπροστά.

ΠΑΠ Αυτή είναι άσχημη λέξη και να μην τη ξαναπείς.

ΑΝΘ Εντάξει.(**Σιωπή**) Για να ξέρεις παππού...δεν είναι τα κορίτσια που κάνουν το πρώτο βήμα.Είναι υποτιμητικό για τα κορίτσια να κάνουν το πρώτο βήμα. Πρέπει τα αγόρια να εκδηλωθούν πρώτα.

ΠΑΠ Κι εσύ πώς το ξέρεις αυτό;

ΑΝΘ Βλέπω παππού. Ακούω. Καταλαβαίνω.Δεν είμαι μωρό.

ΠΑΠ (σιωπή) Ώστε σου αρέσει ο μηχανικός.
ΑΝΘ Όχι να του το πείς.
ΠΑΠ Πού να τον βρω να του το πω;
ΑΝΘ Ξέρω κι εγώ...μπορεί να χαλάσει πάλι η μηχανή.
ΠΑΠ Ίσως και να παρακαλάς να χαλάσει.
ΑΝΘ Όχι παππού! Ούτε καν πέρασε απ'το μυαλό μου.
ΠΑΠ Το ξέρω το ξέρω, αστειεύομαι μαζί σου.(σιωπή.Την ανακρίνει για να δει πόσο την ενδιαφέρει ο Γιώργος) Να τον ξεχάσεις.
ΑΝΘ Γιατί παππού;
ΠΑΠ Γιατί δεν κάνει για σένα.
ΑΝΘ Γιατί δεν κάνει για μένα;
ΠΑΠ Γιατί είναι μεγαλύτερος σου.
ΑΝΘ Πόσο μεγαλύτερος μου είναι;
ΠΑΠ Εκείνος έχει παράσει τα τριανταπέντε κι εσύ...
ΑΝΘ Όχι παππού, δεν είναι πάνω από τριανταπέντε.
ΠΑΠ Και πού το ξέρεις;
ΑΝΘ Άκουσα τις ξάδερφες μου να το λένε.
ΠΑΠ Έστω...τριανταπέντε. Εσύ είσαι εικοσσιπέντε.
ΑΝΘ Σε ένα μήνα κλείνω τα εικοσιέξι παππού.

32

ΠΑΠ Και η διαφορά της ηλικίας δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα.
Υπάρχουν κι άλλα προβλήματα, πιο σοβαρά.
ΑΝΘ Ποια είναι αυτά;
ΠΑΠ Το πιο σοβαρό είναι τα βάσανα που κουβαλά.
ΑΝΘ Εμείς δεν κουβαλάμε βάσανα παππού; Ποιος δεν κουβαλά βάσανα;
ΠΑΠ Στα βάσανα σου θέλεις να προσθέσεις και τα δικά του;
ΑΝΘ Μπορεί να τα μοιραστούμε παππού.
ΠΑΠ Δεν καταλαβαίνω τι θες να πείς.
ΑΝΘ Να μοιραστώ εγώ τα βάσανα του κι εκείνος τα δικά μου.
ΠΑΠ (Τη χαϊδεύει) Να τον ξεχάσεις.
ΑΝΘ Δεν μπορώ παππού.
ΠΑΠ Άμα γνωρίσεις κανένα αγόρι της ηλικίας σου,ένα αγόρι ανέμελο, χαρούμενο,θα τον ξεχάσεις.
ΑΝΘ Δεν θέλω να τον ξεχάσω.
ΠΑΠ Σκέψου πόσο καλά θάναι. Κάθε βράδι θάστε έξω. Θα χορεύετε, θα τραγουδάτε, θα διασκεδάζετε.
ΑΝΘ Ούτε έξω θέλω νάμαι κάθε βράδι, ούτε να χορεύω, ούτε να τραγουδώ.
ΠΑΠ Όλοι της ηλικίας σου αυτό κάνουν.
ΑΝΘ Μπορεί να μη ξέρουν τι θέλουν.
ΠΑΠ Εσύ ξέρεις τι θέλεις;
ΑΝΘ Ναι.

ΠΑΠ Και τι είναι αυτό.
ΑΝΘ Εκείνος.
ΠΑΠ Κι αν κάποτε πάψεις να τον θέλεις;
ΑΝΘ Αυτό δεν θα γίνει ποτέ.
ΠΑΠ Όλοι που νιώθουνε σαν κι εσένα το ίδιο λένε.
ΑΝΘ Κανένας δεν νιώθει σαν κι εμένα.
ΠΑΠ Με αδικείς.Κι εγώ το ίδιο ένιωθα για τη γιαγιά σου.
ΑΝΘ Βλέπεις παππού! Ακόμα και σ'αυτό σου έχω μοιάσει!
ΠΑΠ (**Σιωπή**) Κι αν η καρδιά του είναι κιόλας δοσμένη αλλού;
ΑΝΘ Θα τρελαθώ παππού.
ΠΑΠ Αγάπη μου, τρελαίνονται οι γνωστικοί.
ΑΝΘ Εγώ είμαι τρελή παππού;
ΠΑΠ Όχι τρελή. Παραμυθένια είσαι.
ΑΝΘ Ναι παπού. Σαν να ζω ένα παραμύθι.
ΠΑΠ Όλη σου η ζωή είναι σαν ένα παραμύθι .
ΑΝΘ Όχι όχι. Τώρα ζω το παραμύθι μου..
ΠΑΠ (**σιωπή**)Τι να σου κάνω; Εγώ δεν μπορώ να βοηθήσω.
ΑΝΘ Δεν μπορείς να κάνεις τίποτα παππού;

33

ΠΑΠ Τι θάθελες να κάνω;
ΑΝΘ Να κανονίσεις να βρεθούμε.
ΠΑΠ Νάμαι κι εγώ ή νάστε μόνοι;
ΑΝΘ Νάσαι κι εσύ.
ΠΑΠ Μα, αν δεν κάνω λάθος, μου έχεις πει, ότι η αιτία που δεν σε πλησιάζουν τα αγόρια είναι η παρουσία μου.
ΑΝΘ Μα στο προξενιό παππού, η πρώτη συνάντηση γίνεται μπροστά στην οικογένεια.
ΠΑΠ Θέλεις να βρεθούμε με όλη την οικογένεια, ή μόνο μαζί μου;
ΑΝΘ Δεν με νοιάζει. Φτάνει να τον δω.(**Μπαίνει ο Γιώργος. Είναι ντυμένος πολύ σικ. Φορά μπεζ παντελόνι, βαθύ πράσινο πουκάμισο και παπούτσια στο χρώμα του πουκάμισου**)
ΓΙΩ Καλημέρα.
ΠΑΠ Καλημέρα. Τι ευχάριστη έκπληξη!
ΓΙΩ Κάποιος αγόρασε μια μηχανή κι ήρθαμε να την εγκαταστήσουμε. Πέρασα να σας δω.
ΠΑΠ Πολύ καλά έκανες. Αν έχεις ώρα, κάτσε.
ΓΙΩ Ευχαριστώ.Ξέρουν τι να κάνουν. Δεν με χρειάζονται.
ΠΑΠ Τι να σε κεράσουμε;
ΓΙΩ Έναν καφέ.
ΠΑΠ Ανθήλεια κάνε μας καφέ .(**Η Ανθήλεια πάει μέσα**)
ΓΙΩ Βλέπω τακτικά τις εγγονές σας.
ΠΑΠ Ναι, μου το λένε.
ΓΙΩ Μεσολάβησα κι ανέλαβε το γραφείο τους τις υποθέσεις της

εταιρίας μας.

ΠΑΠ Κι αυτό το ξέρω.

ΓΙΩ Τους αξίζει. Είναι δραστήριες και φιλόδοξες. Μ'αρέσουν πολύ.

ΠΑΠ Η μάνα τους, τους φύσηξε το πάθος του κυνηγητού. Όλα από αυτήν τα έχουν πάρει. Ο πατέρας ήταν πάντοτε απών. Και νόθελε να επέμβει, δεν τον άφηνε η κόρη μου. Αυτός είναι κι ο λόγος που ξενιτεύτηκε. Ξενιτεύτηκε κι αποξενώθηκε απ'όλους και απ'όλα.

ΓΙΩ Ο καθένας κάνει τις επιλογές του.

ΠΑΠ Υπολογίζοντας όμως και τους άλλους.

ΓΙΩ Όταν οι άλλοι είναι καλά και δεν σε χρειάζονται, κανένας δεν μπορεί να σε κατακρίνει.

ΠΑΠ **(μικρή σιωπή)** Εσύ είσαι καλά;

ΓΙΩ Είμαι καλά.

ΠΑΠ **(σιωπή)** Αφού είσαι καλά κι αφού κανένας πια δεν σε χρειάζεται, δεν νομίζεις ότι είναι καιρός να ξαναφτιάξεις τη ζωή σου; **(σιωπή)** Τι λες ; Είναι στα σχέδια σου; Το σκέφτεσαι; Πέρασε έστω απ'το μυαλό σου;**(σιωπή)** Γιατί δεν μιλάς;

34

ΓΙΩ Το σκέφτομαι.

ΠΑΠ Το σκέφτεσαι απλά ή κάτι σου τυχαίνει;

ΓΙΩ Κάτι μου τυχαίνει.

ΠΑΠ Εύχομαι νάναι κάτι καλό.

ΓΙΩ Έχει καθάριο κι απονήρευτο μυαλό. Κι εμένα μ'έχουν κουράσει οι πολλές σκέψεις, χωρίς αιτία και αποτέλεσμα.

ΠΑΠ Αυτό είναι θετικό.

ΓΙΩ Με κάνει να αφήνομαι περισσότερο στα συναισθήματα μου, παρά στις σκέψεις μου. Κι αυτό πάει καιρός να το νιώσω.

ΠΑΠ Τότε είσαι τυχερός.

ΓΙΩ Ακόμα δεν το ξέρω.

ΠΑΠ Γιατί;

ΓΙΩ Γιατί δεν ξέρω τι νιώθει αυτή για μένα.

ΠΑΠ Γιατί δεν της μιλάς;

ΓΙΩ Ήθελα πρώτα να μιλήσω στους δικούς της.

ΠΑΠ Καλά κάνεις.

ΓΙΩ **(Σιωπή)** Δεν είναι τυχαία η επίσκεψη μου. Σε σας θέλω να μιλήσω. Γι αυτό ήρθα σήμερα να σας δω. Πρόκειται για δικό σας πρόσωπο. Για μια από τις εγγονές σας.

ΠΑΠ Για ποιαν από τις δύο;

ΓΙΩ Μα έχετε τρεις εγγονές.

ΠΑΠ **(σιωπή)** Ναι... έχω τρεις εγγονές.

ΓΙΩ Για την Ανθήλεια ήρθα να σας μιλήσω.

ΠΑΠ **(σιωπή)** Ελπίζω να ξέρεις καλά τι κάνεις.

ΓΙΩ Ξέρω πολύ καλά.

ΠΑΠ Η Ανθήλεια θα χρειάζεται πάντα ειδική μεταχείριση.
ΓΙΩ Το ξέρω.
ΠΑΠ Αυτό κάποτε θα σε κουράσει.
ΓΙΩ Όχι.Ας είναι πάντα όπως είναι.
ΠΑΠ Κι αν αλλάξει με τα μυστικά του γάμου;
ΓΙΩ Τώρα μόλις είπατε ότι θα χρειάζεται πάντα ειδική μεταχείριση,
που σημαίνει ότι δεν θα αλλάξει.
ΠΑΠ Είσαι αποφασισμένος να την προσέχεις για πάντα;
ΓΙΩ Ναι. Μα το θεό.
ΠΑΠ **(σιωπή)** Δεν μου έχουνε μείνει πολλά χρόνια.
ΓΙΩ Μην κακομελετάτε.
ΠΑΠ Το μεγαλύτερο μου όνειρο είναι να την αφήσω σε κάποιον, που να
την αγαπά και να την προσέχει σαν κι εμένα. Αφού ορκίστηκες, ότι
θα το κάνεις , ο ρόλος ο δικός μου εδώ τελειώνει. Από σένα
εξαρτάται, αν θα πείσεις και την ίδια.

35

**(Μπαίνει η Ανθήλεια, κρατώντας το δίσκο με τους καφέδες. Τον
βάζει σε ένα τραπεζάκι και κάθεται αμίλητη, κοιτώντας χάμω)**

ΠΑΠ Δεν θα μας προσφέρεις τον καφέ;
ΑΝΘ Με συγχωρείτε. **(Κάνει να σηκωθεί)**
ΓΙΩ Δεν χρειάζεται. Καθίστε. **(Παίρνει κάφε και δίνει στον παππού
και μετά παίρνει τον δικό του)** Στην υγεία σας.
ΠΑΠ Και στην υγεία σου.**(Πίνουν)** Δεν θες να πας να μαζέψεις σήμερα
λεμόνια;
ΑΝΘ Έχομε μαζέψει τα λεμόνια παππού. Το ξέχασες;
ΠΑΠ Δεν λέω για τα λεμόνια που μαζέψαμε για την εξαγωγή.Λέω για
τα λεμόνια τα παρακατιανά, που τα πάμε στα εργοστάσια για
χυμούς.
ΑΝΘ Μαζεύουνε λεμόνια για τα εργοστάσια σήμερα;
ΠΑΠ Ναι.
ΑΝΘ Δεν μ'αρέσει να μαζεύω σκάρτα λεμόνια.
ΠΑΠ Όπως και νάναι πρέπει να τα μαζέψουμε. Δεν γίνεται να τα
αφήσουμε πάνω στα δέντρα.
ΑΝΘ Αν πρέπει να πάω παππού, τότε να πάω.
ΠΑΠ Τέλος πάντων. Θα πάω εγώ να δω τι κάνουν κι αν σε χρειάζονται
θα έρθω να στο πω. Σε πειράζει να μείνεις για λίγο με τον κύριο;
ΑΝΘ **(Νιώθει άβολα)** Μπορεί να θέλει να φύγει ο κύριος .
ΓΙΩ Δεν βιάζομαι.Κάντε τη δουλειά σας.
ΠΑΠ Με συγχωρείτε κύριε Φιλίππου.
ΓΙΩ Παρακαλώ
ΑΝΘ Δεν έχεις τελειώσει τον καφέ σου παππού.
ΠΑΠ Θα τον πιω όταν επιστρέψω.

ΑΝΘ Θα κρυώσει.
ΠΑΠ Μ'αρέσει και κρύος. **(Φεύγει. Σιωπή. Αμηχανία.)**
ΓΙΩ Νιώθεις άβολα που έχει φύγει ο παππούς.
ΑΝΘ Δεν έχει ξανατύχει.
ΓΙΩ Δεν έχει ξανατύχει να μείνεις μακριά από τον παππού;
ΑΝΘ Πολλές φορές.
ΓΙΩ Τότε γιατί νιώθεις άβολα;
ΑΝΘ Δεν ξέρω.
ΓΙΩ Μήπως επειδή μείναμε μόνοι;
ΑΝΘ Μπορεί.
ΓΙΩ Δεν έχεις ξαναμείνει μόνη με έναν ξένο;
ΑΝΘ Ναι, ο παππούς σπάνια μ'αφήνει μόνη .
ΓΙΩ Δεν το βρίσκεις παράξενο, που σ'έχει αφήσει μόνη μαζί μου;
ΑΝΘ Ναι.
ΓΙΩ Γιατί κατά τη γνώμη σου;

36

ΑΝΘ Δεν ξέρω.
ΓΙΩ Σκέψου λίγο.
ΑΝΘ **(μικρή σιωπή)** Σου έχει πει τίποτα;
ΓΙΩ Τι να μου πεί;
ΑΝΘ Τίποτα.
ΓΙΩ **(Σιωπή)** Νομίζω, ότι ο παππούς σ'έχει αφήσει μόνη μαζί μου,
γιατί μου έχει εμπιστοσύνη.
ΑΝΘ Δεν καταλαβαίνω.
ΓΙΩ Μου έχει εμπιστοσύνη, ότι θα σε προσέχω, όπως σε προσέχει κι
εκείνος.
ΑΝΘ Και πού το ξέρει ο παππούς;
ΓΙΩ Του τόχω πει.
ΑΝΘ Σε ρώτησε;
ΓΙΩ Γιατί να με ρωτήσει;
ΑΝΘ Ο... παππούς ρωτά για πολλά και διάφορα.
ΓΙΩ Από μόνος μου του έχω πει, ότι θα ήθελα, αν θέλεις κι εσύ,
να σε προσέχω και να σ'αγαπώ για πάντα, όπως σε αγαπά κι
εκείνος. **(σιωπή)** Τι λες;
ΑΝΘ Είσαι σίγουρος ότι δεν σου έχει πει τίποτα ο παππούς;
ΓΙΩ Σε ξαναρωτώ. Τι να μου πεί;
ΑΝΘ **(σιωπή)** Τούχω μιλήσει κι εγώ για σένα.
ΓΙΩ Που σημαίνει!
ΑΝΘ Τι σημαίνει;
ΓΙΩ Ότι, για να μη μου πει τίποτα, είναι πονηρός ο παππούς.
ΑΝΘ Ναι είναι τόσο πονηρός όσο κι εγώ. Ακόμα και σ'αυτό του έχω
μοιάσει. Σε όλα έχω μοιάσει στον παππού.
ΓΙΩ **(Σιωπή)** Μπορώ να μάθω τι ακριβώς έχεις πει στον παππού ;

ΑΝΘ Όχι.
ΓΙΩ Γιατί;
ΑΝΘ Γιατί είναι ντροπή να μιλήσω πρώτη.
ΓΙΩ Μα πρώτος έχω μιλήσει εγώ κι έχω πει ότι σε αγαπώ.
ΑΝΘ **(σιωπή)** Κι εγώ το ίδιο του έχω πει.
ΓΙΩ **(σιωπή)** Μου δίνεις το χέρι σου;
ΑΝΘ Να σου δώσω το χέρι μου!
ΓΙΩ Ναι
ΑΝΘ Και θα το κρατάς ως το τελευταίο καταβόδιο;
ΓΙΩ Ναι. Ως το τελευταίο καταβόδιο.**(Του το δίνει.Μπαίνει η Λουκία)**
ΛΟΥ Τι γίνεται εδώ;
ΑΝΘ Έχω ευχάριστα νέα θεία μου.Μόλις έχουμε δώσει υπόσχεση γάμου.
ΛΟΥ Τι λέει αυτή; Αποτρελάθηκε εντελώς;

37

ΣΚΗΝΗ

Μουσική. Ο παππούς και ο Νικόλας παίζουν τάβλι.

ΛΟΥ **(Έρχεται από το σπίτι της. Στέκει από πάνω τους)**

Γεράσατε και χάσατε το μυαλό σας; Παλαβώσατε; Κι αυτόν **(δείχνει τον παππού)** τον καταλαβαίνω. Κουράστηκε από τα χρόνια τα πολλά που τη φροντίζει και θέλει να τη φορτώσει σε κάποιον άλλον.Εσύ όμως, που είσαι κοντά αλλά και μακριά και ίσως να βλέπεις πιο καθαρά, γιατί δεν του λες ότι κάνει λάθος ; Ότι δεν κάνει η Ανθήλεια για γάμο. Ότι αν παντρευτεί και κάνει παιδιά, μπορεί να βγούνε βλαμμένα σαν κι αυτήν. Και θάχουμε κι αυτοनों την έγνοια και τα βάσανα,ώσπου να πεθάνουμε., Εγώ κι οι κόρες μου, γιατί εσείς θάχετε φύγει. Είμαι κι εγώ κόρη σου.Κι οι κόρες μου είναι κι αυτές εγγονές σου. Εμάς δεν μας αναγνωρίζεις; Εμάς δεν μας λυπάσαι; Δεν μας νοιάζεσαι; Μόνο για τη βολή σου νοιάζεσαι; **(μικρή σιωπή)** Δε μου απαντάτε; Γιατί δεν μου απαντάτε; Να σας πώ εγώ.Γιατί δεν έχετε τίποτα να πείτε.Γιατί ξέρετε πως έχω δίκαιο.

(Βγαίνει από μέσα η Ανθήλεια και ο Γιώργος, κρατώντας χεράκια. Ο Γιώργος κρατά και μία μικρή βαλίτσα.

ΑΝΘ Καλημέρα θεία μου. Πρωινή πρωινή σήμερα.Κι εμείς ξυπνήσαμε νωρίς. Και ξέρεις γιατί; Φεύγουμε. Πάμε ταξίδι. Δεν είναι θαύμα! Ο παππούς μ' αφήνει να πάω ταξίδι μόνη μου με τον Γιώργο. Είμαι τόσο ευτυχισμένη.Να σε φιλήσω παππού μου. Κι εσένα παππού Νικόλα. Κι εσένα θεία μου.**(Τους φιλά όλους)**

ΓΙΩ Αργήσαμε Ανθήλεια μου.

ΑΝΘ Ναι Γιώργο μου.Πάμε, γιατί αργήσαμε.

(Τον πιάνει από το χέρι και φεύγουν)

ΛΟΥ Την αφήνεις να πάει ταξίδι με έναν άνθρωπο, που ακόμα δεν τον

έχεις γνωρίσει; Με έναν άνθρωπο, που δεν ξέρεις από πού κρατά η σκούφια του; Με έναν άνθρωπο με σκοτεινό παρελθόν. Δεν σου λέει τίποτα η συνείδηση σου; Θα μπορέσεις να κοιμηθείς ήσυχος απόψε; Ρωτάω και τους δυο. Θα μπορέσετε να κοιμηθείτε ήσυχοι απόψε; (**Ακούεται αυτοκίνητο να ξεκινά και να φεύγει**)

Γιατί δεν απαντάτε; Γιατί δεν απαντάτε; Κουφαθήκατε;

ΠΑΠ Όσοι δεν μπορούν να ζούνε με αγάπη, κόρη μου, δεν είναι απαραίτητο να μισούνται. Μπορούν να ζούν πλάϊ πλάϊ με σεβασμό ή έστω και με ανοχή, σαν καλοί γείτονες.

ΛΟΥ Κι εγώ σού λέω, πως όσοι κλείνουν τα μάτια μπροστά στα προβλήματα , ζούνε με νουθεσίες και γνωμικά.

ΤΕΛΟΣ